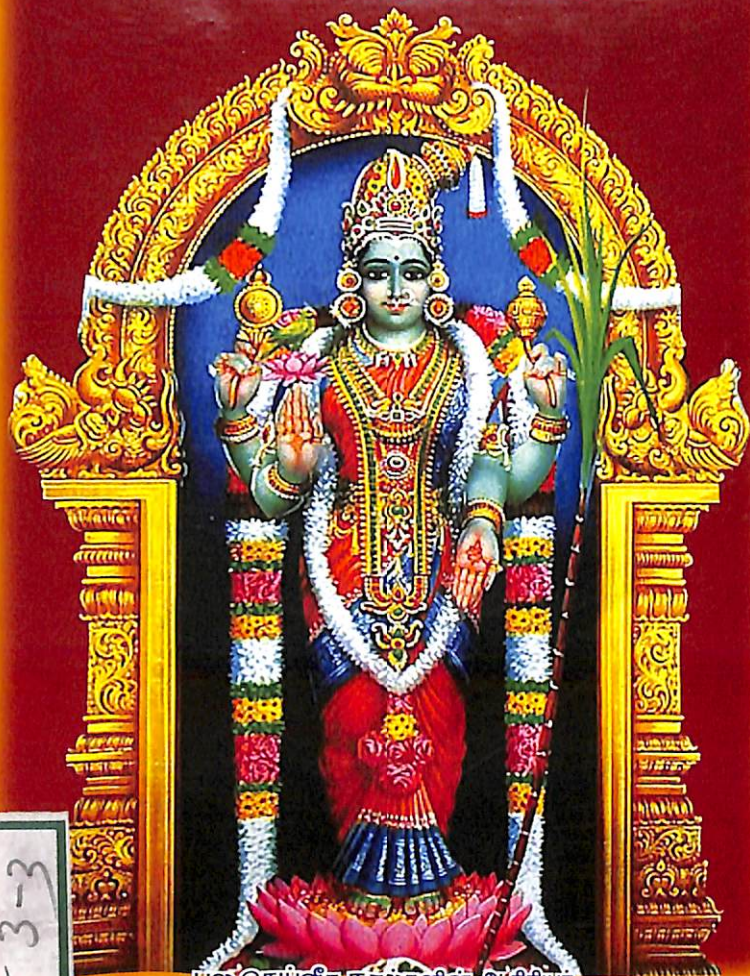

அபிராமி அந்தாதி

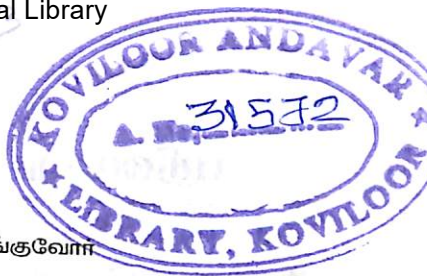
(மூலமும் கருத்துரையும்)

பல தெய்விக நூல்களின் ஆசிரியர்

பிஎல். முத்துக்குமார்

Q25 3-3
ZK51577

வெளியிட்டு வழங்குவோர்

முல்லை

==பதிப்பகம்==

இல்ல.திருமண விழா வெளியீடு
முல்லை குடும்பத்தினர்

முணமக்கள்

பிஎல். முத்துக்குமரன்

என்கிற

சரவணன், B.Com, M.B.A.,
(YES BANK, CHENNAI)

மு. முத்து மீனாள்

என்கிற

சிவகாமி, M.Com.,

முண நாள்

4-11-2020

இடம்

தேவகோட்டை

பத்னாறு செல்வங்கள்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும், ஓர்
கபடு வாராத நட்பும்,
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்,
கழு பிணி இலாத உடலும்,

சலியாத மனமும் அன்பு அகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்,
தாழாத கீர்த்தியும், மாறாத வார்த்தையும்,
தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும், கோணாத கோலும், ஒரு
துன்ப மில்லாத 'வாழ்'வும்,
துய்ய நின்றபாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்,

அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே!
ஆதி கடவுரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி,
அருள்வாமி! அபிராமியே!

- அபிராமி பட்டர்

அபிராமி அந்தாதி பிறந்த கதை

மனதை உருக்கும் அற்புதமான பாடல்கள் அடங்கியது அபிராமி அந்தாதி. அந்தத் தெய்வீகத் திருநூல் பிறந்த கதை இதுதான்:

சோழ நாட்டில் உள்ள தலம் திருக்கடவூர். மாயூரத்திலிருந்து தரங்கம்பாடி போகும் ரயில் மார்க்கத்தில் இருக்கிறது. அங்குள்ள அம்பிகை அபிராமி. அந்தத் திருக்கோயிலில் பஞ்சாங்கம் படிப்பவராக இருந்தார் அந்தணர் சுப்பிரமணியர். அவரே பிறகு அபிராமி பட்டர் ஆனார். தேவியையே பரதேவதையாகக் கொண்டு வழிபடும் ஸ்ரீவித்யா உபாஸகர் அவர். திருக்கோயில் தொண்டுடன் தம் இல்லத்திலும் அம்பிகையின் திருவுருவத்தையும் ஸ்ரீ சக்கரத்தையும் வைத்துப் பூஜை செய்வார்.

சிலர் அவருடைய பெருமையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், "இவர் ஏதோ சிறு தெய்வத்தைப் பூசை செய்கிறார், உண்ணத்தகாத மது முதலியவற்றை உண்ணுகிறார்!" என்ற வதந்தியைப் பரப்பினார்கள்.

அக்காலத்தில் தஞ்சையில் ஆண்டிருந்த சரபோஜி மன்னர் தை அமாவாசையன்று காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக்குச் சென்று நீராடிவிட்டு மறுநாள் திருக்கடவூர்க்கு வந்தார். அவரைப் பூரண கும்பம் கொடுத்து வரவேற்றார்கள். ஒவ்வொரு சந்நிதியாகச் சென்று தரிசித்து அம்பிகை சந்நிதிக்கு வந்தார். அபிராமி பட்டர் அங்கே இறைவியின் சந்நிதியில் நின்று கண்மூடி மௌனியாகத் தியானத்திலே ஈடுபட்டிருந்தார். மன்னர் வருவதை அபிராமி பட்டர் உணரவில்லை. ஆடாமல் அசையாமல் நின்றிருந்தார். மன்னர், "யார் இவர்?" என்று கேட்டார். "இங்கே பஞ்சாங்கம் படிக்கிறவர்! சிறு தெய்வத்தை உபாசித்துச் சிறிது மன மயக்கம் அடைந்தவர்"

என்று ஒருவர் சொன்னார். வாத்தியங்கள் முழங்கின. அபிராமி பட்டர் சிறிதே தெளிந்து கண் விழித்தார். உடனே மன்னர், “இன்று என்ன திதி?” என்றார். அவர், “பௌர்ணமி” என்று சொன்னார். மதிமயக்கம் உடையவர் என்றது சரிதான் என்று நினைத்துக் கொண்டார் மன்னர்.

சரபோஜி தமக்கு அமைத்திருந்த விடுதியில் போய்த் தங்கினார். அபிராமிபட்டரை மற்றவர்கள் பரிசாசம் செய்யத் தொடங்கினர். அபிராமி பட்டர், “தாயே! என் வாக்கில் இப்படி வரச் செய்து விட்டாயே, இதற்கு ஏதாவது ஒரு விடிவு உண்டாக வேண்டும்” என்று சொல்லித் திருக்கோயிலில் ஓரிடத்தில் குழிவெட்டி அக்கினியை வளர்த்தார். அதன்மேல் விட்டத்தை இட்டு நூறு புரிகள் அமைந்த ஓர் உறியைத் தொங்கவிட்டார். அதன் மேல் ஏறி அம்பிகையைப் பாடத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு பாட்டு முடிந்ததும் ஒவ்வொரு புரியாக அறுத்து வந்தார். அம்பிகை ஏதேனும் அருள் செய்யாவிட்டால் நூறு பாட்டையும் முடித்து நூறு புரிகளையும் அறுத்துத் தீயில் விழுவது என்று தீர்மானித்தார்.

இரவு வந்தது. அப்போது ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. அம்பிகை தன் காதில் இருந்த காதணி ஒன்றை எடுத்துக் கீழ்த் திசையில் வீசினாள். அது கீழ் வானத்தில் முழுமதியைப் போல ஒளிவிட்டது. யாவரும், “இன்று எப்படிப் பூரண சந்திரன் வந்தது?” என்று வியந்தனர்.

சரபோஜி மன்னரும் அதைக் கண்டு, “அற்புதம் அற்புதம்” என்று வியந்தார். “அந்தப் பெரியவர் வாக்கைக் காப்பாற்ற அம்பிகையே இந்த அற்புதத்தைச் செய்திருக்கிறாள்” என்று உணர்ந்தார். உடனே அபிராமி பட்டரைப் பார்க்க எண்ணி விரைந்து திருக்கோயிலை அடைந்தார்.

பட்டர் அம்பிகையின் பேரருளை எண்ணி உருகி உறியினின்றும் கீழே இறங்கிப் பாடிக் கொண்டே இருந்தார். அப்போது சரபோஜி மன்னர் ஓடிச்சென்று அவர் காலில் விழுந்து மன்னிக்கும்படி வேண்டினார். அப்போது 79 பாடல்கள் பாடியிருந்தார். நூறு பாடல்களையும் பாடி முடித்தார். அதுதான் அபிராமி அந்தாதி.

- பிஎஸ். முத்துக்குமரன்

உ

சிவமயம்

அபிராமி அந்தாதி

கணபதி காப்பு

(கட்டளைக் கலித்துறை)

தார்அமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்தும் தில்லை
உணர்தம் பாகத்து உமைமைந்த னே! உலகு ஏழும்பெற்ற
சீர்அபி ராமிஅந் தாதிஎப் போதும்என் சிந்தையுள்ளே,
காரமர் மேனிக் கணபதி யே! நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித் திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக் குங்கும தோயம்என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி, எந்தன் விழுத்துணையே 1

துணையும், தொழுந்தெய்வ மும்,பெற்றதாயும், சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கணையும், கருப்புச் சிலையும்,மென் பாசாங் குசமும், கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி, ஆவது அறிந்தனமே 2

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்துகொண்டு,
செறிந்தேன், நினது திருவடிக்கே, தீரு வே! வெருவிப்
பிரிந்தேன்,நின் அன்பர் பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும்நர குக்குஉற வாய மனிதரையே. 3

மனிதரும், தேவரும், மாயா முனிவரும், வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக்கோமளமே! கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும், பாம்பும், பகீரதியும், படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்திஎந் நாளும் பொருந்துகவே. 4

பொருந்திய முப்புரை, செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்,
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சுஅமு தாக்கிய அம்பிகை, அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி, அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே 5

சென்னியது உன்பொன் திருவடித் தாமரை, சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உந்திரு மந்திரம், சிந்துர வண்ணப்பெண்ணே!
முன்னிய நின்அடி யாருடன் கூடி, முறைமுறையே
பன்னியது, என்றும்உன் தன்பர மாகம பத்ததியே 6

ததியறு மத்திற் சுழலும்என் ஆவி, தளர்விலதோர்
கதியறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும்,
மதியறு வேணி மகிழ்நனும், மாலும் வணங்கி,என்றும்
துதியறு சேவடி யாய்! சிந்து ரானன சுந்தரியே! 7

சுந்தரி, எந்தை துணைவி, என்பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தி னாள், மகி டன்தலைமேல்
அந்தரி,நீலி, அழியாத கன்னிகை, ஆரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத்தாளமலர்த் தாளஎன் கருத்தனவே 8

கருத்தன, எந்தைதன் கண்ணன, வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன, பாலஅமும் பிள்ளைக்கு நல்கிண்பேர் அருள்சுர்
திருத்தன பாரமும், ஆரமும் செங்கைச் சிலையும், அம்பும்,
முருத்தன மூரனும், நீயும், அம்மே! வந்துஎன் முன்றிற்கவே 9

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பது உன்னை;
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த் தாள்; எழு தாமரையின்
ஒன்றும் அரும்பொரு ளேஅரு ளே,உமை யே,இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவ ளே,அழி யாமுத்தி ஆனந்தமே 10

ஆனந்த மாய்,என் அறிவாய், நிறைந்த அமுதமுமாய்,
வான்அந்த மான வடிவுடை யாள்மறை நான்கினுக்கும்
தான்அந்த மான சரணாரவிந்தம், தவளநிற்க
கான்அந்தம் ஆடரங்காம், எம்பிரான் முடிக்கண்ணியதே 11

கண்ணியது உன்புகழ், கற்பதுஉன்நாமம், கசிந்துபத்தி
பண்ணியது உன்இரு பாதாம் புயத்தில், பகல்இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து; நான்முன்செய்த
புண்ணியம் ஏது? என்அம்மே, புவிஏழையும் பூத்தவளே 12

பூத்தவளே, புவனம்பதி னான்கையும்; பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே; பின் கரந்தவளே; கறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே; என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே;
மாத்தவளே உன்னை அன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே 13

வந்திப் பவர்உன்னை, வானவர் தானவ ரானவர்கள்;
சிந்திப்பவர், நல்திசைமுகர் நாரணர்! சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர், அழி யாப்பர மானந்தர்; பாரில்உன்னைச்
சந்திப் பவர்க்குளளி தாம்எம்பி ராட்டின் தண்ணளியே 14

தண்ணளிக்கு என்று,முன் னேபல கோடிதவங்கள் செய்வார்,
மண்ணளிக் கும்செல்வ மோபெறு வார்?மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் கும்செல் வமும்,அழி யாமுத்தி வீடும், அன்றோ?
பண்ணளிக் கும்சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே 15

கிளியே, கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்துஒளிரும்
ஒளியே, ஒளிரும் ஒளிக்குஇடமே, எண்ணில்ஒன்றுமில்லா
வெளியே, வெளிமுதற் பூதங்க ளாகி விரிந்தஅம்மே,
அளியேன் அறிவள விற்குஅள வானது அதிசயமே 16

அதிசய மான வடிவுடை யாள்,அர விந்தமெல்லாம்
துதிசயஆனன சுந்தர வல்லி, துணைஇரதி
பதிசய மானது அபசய மாக,முன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகஅன் றோ, வாம பாகத்தை வவ்வியதே? 17

வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக் கோலமும், சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்துஎன்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்து,
வெவ்விய காலன்என் மேல்வரும் போது, வெளிநிற்கவே 18

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப் பார்த்து,என் விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை; கருத்தினுள்ளே
தெளிகின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது என்ன திருவுளமோ?
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே 19

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில்நின் கேள்வர் ஒருபக்கமோ,
அறைகின்ற நான்மறை யின்அடி யோ,முடியோ, அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ, கஞ்சமோ, என்தன் நெஞ்சகமோ,
மறைகின்ற வாரிதி யோ? பூரணாசல மங்கலையே! 20

மங்கலை, செங்கல சம்முலை யாள், மலை யாள், வருணச்
சங்குஅலை செங்கைச் சகல கலாமயில், தாவுகங்கை
பொங்கு அலைதங்கும் புரிசடையோன்புடையாள், உடையாள்,
பிங்கலை, நீலி, செய்யாள், வெளி யாள், பசும் பெண் கொடியே 21

கொடியே, இள வஞ்சிக் கொம்பே, எனக்குவம் பேபமுத்த
படியே, மறையின் பரிமளமே, பணி மால்இமயப்
பிடியே, பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே!
அடியேன் இறந்துஇங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்து ஆண்டு
கொள்ளே 22

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம் அல்லாது, அன்பர்
கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன், பரசம யம்விரும் பேன்; வியன் மூவுலகுக்கு,
உள்ளே, அனைத்தினுக் கும்புறம் பே, உள்ளத் தேவிளைந்த
களளே, களிக்குங் களியே, அளியஎன் கண்மணியே! 23

மணியே, மணியின் ஒளியே, ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே, அணியும் அணிக்கு அழ கே, அணு காதவர்க்குப்
பிணியே, பிணிக்கு மருந்தே, அமரர் பெருவிருந்தே! -
பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம் பாதம் பணிந்தபின்னே 24

பின்னே திரிந்து, உன் அடியாரைப் பேணி, பிறப்பறுக்க,
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டேன்; முதல் மூவருக்கும்
அன்னே; உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே!
என்னே, இனிஉன்னை யான்மற வாமல்நின்று ஏத்துவனே 25

ஏத்தும் அடியவர், ஈரேழ் உலகினை யும்படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவ ராம்; கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல் அணங்கே, மணம் நாளும்நின் தாளிணைக்குஎன்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாறு, நகையுடைத்தே 26

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை, உள்ளம் உருகும்அன்பு
படைத்தனை, பத்ம பதயுகம் கடும் பணிஎனக்கே
அடைத்தனை, நெஞ்சத்து அழுக்கையெல்லாம்நின்
அருட்புனலால்
துடைத்தனை, சுந்தரி! நின்அருள் ஏதென்று சொல்லுவதே 27

சொல்லும் பொருளும் என, நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே! நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழுமவர்க்கே, அழி யாஅரசும்
செல்லும் தவநெறியும், சிவ லோகமும் சித்திக்குமே. 28

சித்தியும், சித்தி தரும்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா
சத்தியும், சத்தி தழைக்கும் சிவமும், தவம்முயல்வார்
முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும், வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும், புத்தியினுள்ளே புரக்கும் புரத்தை அன்றே 29

அன்றே தடுத்துஎன்னை ஆண்டுகொண்டாய்; கொண்டது
அல்லஎன்கை
நன்றே உனக்கு? இனி நான்என் செயினும் நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற் றுகைநின் திருவுளமே!
ஒன்றே, பலஉரு வே, அருவே, என்உமையவளே 30

உமையும் உமையொரு பாகனும், ஏகஉருவில் வந்துஇங்கு
எமையும் தமக்குஅன்பு செய்யவைத்தார்; இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங் களும்இல்லை; ஈன்றெடுப் பாள்ஒரு தாயும்இல்லை;
அமையும், அமையுறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே 31

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு, அருளற்ற அந்தகன்கைப் பாசத்தில் அல்லற் படஇருந் தேனை, நிற்பாதம்என்னும் வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து, ஆண்டுகொண்ட நேசத்தை என்சொல்லு வேன்?ஈசர் பாகத்து நேரிழையே 32

இழைக்கும் வினைவழி யேஅரும் காலன், எனைநடுங்க அழைக்கும் பொழுது,வந்து அஞ்சல்என் பாய்,அத்தர்சித்தமெல்லாம் குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே! உழைக்கும் பொழுது, உன்னை யேஅன்னை யேஎன்பன், ஓடிவந்தே 33

வந்தே சரணம் புகும்அடி யாருக்கு, வானுலகம் தந்தே, பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும் பைந்தேன் அலங்கல் பருமணி ஆகமும், பாகமும், பொன் செந்தேன் மலரும், அலர்கதிர் ஞாயிறும், திங்களுமே 34

திங்கள் பகவின் மணம்நாறும் சீறடி சென்னிவைக்க எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா! எண்ணிறந்த விண்ணோர் தங்கட்கும் இந்தத் தவம் எய்து மோ?தரங் கக்கடலுள் வொங்கண் பணிஅணை மேல்துயில் கூரும் விழுப்பொருளே 35

பொருளே, பொருள்முடிக் கும்போக மே,அரும் போகம்செய்யும் மருளே, மருளில் வரும்தெரு ளே,என் மனத்துவஞ்சத்து இருள் ஏதும் இன்றி ஒளிவெளி யாகி இருக்கும் உன்தன் அருள்எது? அறிகின்றி லேன், அம்பு யாதனத்து அம்பிகையே 36

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும்; கமலம் அன்ன மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை; விடஅரவின் பைக்கே அணிவது பன்மணிக் கோவையும், பட்டும், எட்டுத் திக்கே அணியும் திருவுடை யானிடம் சேர்பவளே. 37

பவளக் கொடியில் பழுத்தசெவ் வாயும், பனிமுறுவல் தவளத் திருநகையும் துணையா, எங்கள் சங்கரனைத் துவளப் பொருது, துடியிடை சாய்க்கும் துணைமுலையாள் அவளைப் பணிமின்கண்டீர், அமராவதி ஆளுகைக்கே 38

ஆளுகைக்கு, உன்தன் அடித்தா மரைகள் உண்டு;

அந்தகன்பால்

மீளுகைக்கு, உன்தன் விழியின் கடைஉண்டு; மேல்திவற்றின்
மூளுகைக்கு, என்குறை, நின்குறை யேஅன்று; முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு, அம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வாணுதலே! 39

வாள்நுதல் கண்ணியை, விண்ணவர் யாவரும் வந்து இறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெரு மாட்டியை, பேதை நெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் காணும்அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம்அன்றோ, முன்செய் புண்ணியமே

40

புண்ணியம் செய்தன மே,மனமே! புதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடி,நம் காரணத்தால்
நண்ணிஇங் கேவந்து தம்மடி யார்கள் நடுஇருக்கப்
பண்ணி, நம் சென்னியின் மேல்பத்ம பாதம் பதித்திடவே 41

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு இறுகி, இளகிமுத்து
வடம்கொண்ட கொங்கை மலையொண்டு, இறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி, நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி, வேதப் பரிபுரையே 42

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங் குசை, பஞ்ச பாணி,இன்சொல்
திரிபுர சுந்தரி, சிந்தூர மேனியள்: தீமை நெஞ்சில்
புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குனிபொருப் புச்சிலைக்கை,
எரிபுரை மேனி, இறைவாரசெம் பாகத்து இருந்தவளே. 43

தவளேஇவள்; எங்கள் சங்கர னார்மனை மங்கலமாம்
அவளே, அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினள்; ஆகையினால்
இவளே கடவுளர் யாவார்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்;
துவளேன், இனிஒரு தெய்வம் உண்டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே 44

தொண்டுசெய் யாது,நின் பாதம் தொழாது, துணிந்து இச்சையே
பண்டுசெய் தார்உள ரோ,இலரோ? அப்பரிசு அடியேன்
கண்டுசெய் தால்அது கைதவ மோ, அன்றிச் செய்தவமோ?
மிண்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன் றே,பின் வெறுக்கை

அன்றே 45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், தம்அடி யாரைமிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை, புதியதுஅன்றே; புது நஞ்சைஉண்டு
கறுக்கும் திருமிடற் றான்இடப் பாகம் கலந்துபொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், யான்உன்னை

வாழ்த்துவனே

46

வாழும் படிஒன்று கண்டுகொண் டேன்:மனத் தேஒருவர்
வீழும் படிஅன்று; விள்ளும் படிஅன்று; வேலைநிலம்
ஏழும், பருவரை எட்டும், எட்டாமல் இரவுபகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே

47

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குன்றில்ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து, நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்துஇமைப் போதுஇருப் பார்,பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே

48

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக் ஆனி, வெம் கூற்றுக்குஇட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது, வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை யடுத்த அரிவையார் சூழவந்து, 'அஞ்சல்' என்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே

49

நாயகி, நான்முகி, நாரா யணி, கை நளின்பஞ்ச
நாயகி, சாம்பவி, சங்கரி, சாமளை, சாதி நச்சு
வாய்அகி மாலினி, வாராகி, சூலினி, மாதங்கி என்
தாய், அகிலாதி யுடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே

50

அரணம் பொருள்என்று, அருள்ஒன்று இலாத அசுரர் தங்கள்
முரண்,அன்று அழிய முனிந்தபெம் மானும், முகுந்தனுமே,
'சரணம் சரணம்' எனநின்ற நாயகிதன் அடியார்
மரணம் பிறவி இரண்டும்எய் தார்இந்த வையகத்தே

51

வையம்,துரகம், மதகரி, மாமகு டம்,சிவிகை
பெய்யுங் கனகம், பெருவிலை ஆரம், பிறைமுடித்த
ஐயன் திருமனை யாள்அடித் தாமரைக்கு, அன்புமுன்பு
செய்யும் தவமுடை யார்க்குஉள வாகிய சின்னங்களே

52

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்,
பென்னம் பெரிய முலையும்,முத் தாரமும், பிச்சமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலும், கண்மூன்றும், கருத்திலவைத்துத்
தன்னந் தனிஇருப் பார்க்கு,இது போலும் தவம் இல்லையே 53

இல்லாமை சொல்லி, ஒருவர்தம் பால்சென்று, இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவி ரேல்,நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பால்ஒரு காலத்திலும்,
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே 54

மின்ஆ யிரம்ஒரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்றது
அன்னாள், அகமகிழ் ஆனந்த வல்லி,அருமறைக்கு
முன்னாய், நடுஎங்கு மாய்,முடி வாய முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒழியினும், உன்னினும், வேண்டுவது ஒன்றில்லையே 55

ஒன்றாய் அரும்பி, பலவாய் விரிந்து,இவ் உலகு எங்குமாய்
நின்றாள், அனைத்தையும் நீங்கிநிற் பாள்ளன்தன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்ற வாஇப் பொருள் அறிவார்
அன்றுஆ விலையில் துயின்றபெம் மானும்,என் ஐயனுமே 56

ஐயன் அளந்த படிஇரு நாழிகொண்டு, அண்டமெல்லாம்
உய்ய, அறம்செயும் உன்னையும் போற்றி, ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலை யும்கொண்டு சென்று, பொய்யும்
மெய்யும் இயம்பவைத் தாய்; இது வோஉன்தன் மெய்யருளே? 57

அருணாம் புயத்தும்,என் சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல்நல் லாள்,தகை சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும், வதனாம் புயமும், கராம்புயமும்,
சரணாம் புயமும்,அல் லால்கண்டி லேனஒரு தஞ்சமுமே 58

தஞ்சம் பிறிதுஇல்லை ஈது அல்லது, என்றுஉன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி லேனஒற்றை நீள்சிலையும்
அஞ்சஅம்பும் இக்குஅல ராகிநின் றாய்;அறி யார்எனினும்
பஞ்சஅஞ்சம் மெல்லடி யார்அடி யார்,பெற்ற பாலரையே 59

பாலினும் சொல்இனி யாய்ப்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க,
மாலினும், தேவர் வணங்கநின் றோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
நாலினும், சாநநன்றோ? அடியேன்முடை நாய்த்தலையே 60

நாயே னையும்இங்கு ஒருபொரு ளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுக்கொண் டாய்; நின்னை
உள்ளவண்ணம்

பேயேன் அறியும் அறிவுதந் தாய்; என்ன பேறு பெற்றேன்!
தாயே, மலைமக ளே, செங்கண் மால்திருத் தங்கைச்சியே 61

தங்கச் சிலைகொண்டு, தானவர் முப்புரம் சாய்த்து,மத
வெங்கண் கரிஉரி போர்த்தசெஞ் சேவகன், மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி, கோகனகச்
செங்கைக் கரும்பும், அலரும்,எப் போதும்என் சிந்தையதே 62

தேறும் படிசில ஏதுவும் காட்டி,முன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள்,குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக் கும்சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும்,
வெறும் சமயம் உண்டு என்று கொண்டாடிய வீணருக்கே 63

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பால்சென்று, மிக்கஅன்பு
பூணேன்; உனக்கு அன்பு பூண்டு கொண்டேன்;நின் புகழ்ச்சி
அன்றிப்

பேணேன், ஒருபொழுதும்; தீரு மேனிப்ர காசம்அன்றிக்
காணேன்; இருநில மும், திசை நான்கும், ககனமுமே. 64

ககனமும் வானும் புவனமும் காண, விற் காமன் அங்கம்
தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகனும்,முந் நான்கு இரு மூன்று,எனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ? வல்லிநீ செய்த வல்லைமே 65

வல்லைப் ஒன்று அறியேன், சிறியேன்; மலாடிசெம்
பல்லைம் அல்லைது பற்று, ஒன்றிலேன்; பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லைவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்! வினை யேன்தொடுத்த
சொல்அவ மாயினும்; நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே 66

தோத்திரம் செய்து, தொழுது, மின் போலும்நின் தோற்றம்ஒரு
மாத்திரைப் போது மனத்தில்வை யாதவர், வண்மைகுலம்
கோத்திரம், கல்வி, குணம் குன்றி, நாளும் குடிக்கள்தொறும்
பாத்திரம்கொண்டு பவிக்கு உழ லாநிற்பர் பாள்எங்குமே 67

பாரும், புனலும், கனலும்வெங் காலும், படர்விசும்பும்,
ஊரும் முருகு சுவைஒளி ஊறுஒளி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி; சிவகாம சுந்தரி, சீரடிக்கே
சாரும் தவம்உடை யார்படை யாத தனம் இல்லையே 68

தனம்தரும், கல்விதரும், ஒரு நாளும் தளர்வுஅறியா
மனம்தரும், தெய்வ வடிவும்தரும், நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம்தரும் பூங்குழ லாள், அபி ராமி, கடைக்கண்களே 69

கண்களிக் கும்படி கண்டு கொண்டேன்; கடம் பாட்னியில்
பணிகளிக் கும்புரல் வீணையும், கையும் பயோதரமும்,
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி, மதங்கர்குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டி, தன் பேரழகே 70

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி, அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள், பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக்கோமள யாமளைக் கொம்பு இருக்க,
இழவுற்று நின்றநெஞ்சே! கிரங்கேல், உனக்கு என்குறையே? 71

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின் றேன்; இனியான் பிறக்கில்
நின்குறை யேஅன்றி, யார்குறை காண்! இருநீள்விசம்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்!
தன்குறை தீர, எங்கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே 72

தாமம் கடம்பு படைபஞ்ச பாணம், தனுக்கரும்பு,
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது, எமக்கு என்றுவைத்த
சேமம் திருவடி, செங்கைகள் நான்கு, ஒளிசெம்மை; அம்மை
நாமம் திரிபுரை, ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே 73

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும், வேதமும், நாரணனும்,
அயனும், பரவும் அபிராம வல்லி அடி இணையைப்
பயன் என்று கொண்டவர், பாவையர் ஆடவும் பாடவும், பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே 74

தங்குவர், கற்பகத் தாருவின் நீழலில்; தாயர்இன்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுവാப் பிறவியை; மால்வரையும்,
பொங்குஉவர் ஆழியும், ஈரேழ் புவனமும், பூத்தஉந்திக்
கொங்குஇவர் பூங்குழ லாள்திரு மேனி குறித்தவரே 75

குறித்தேன் மனத்தில், நின் கோலமெல்லாம்; நின் குறிப்பு அறிந்து
மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேர்வழி; வண்டுகிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப் பிரான் ஒரு கூற்றை, மெய்யில்
பறித்தே. குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே 76

பயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங் குசை, பஞ்ச பாணி, வஞ்சர்
உயிர்அவி உண்ணும் உயர்சண்டி, காளி, ஒளிரும்கலா
வயிரவி, மண்டலி, மாலினி, சூலி, வராக்கிஎன்றே
செயிர்அவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே 77

செப்பும் கனக கலசமும் போனும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணிதரளக்
கொப்பும், வயிரக் குழையும், விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும், நிலவும் எழுதிவைத் தேன்னன் துணைவிழிக்கே 78

விழிக்கே அருள் உண்டு, அபிராம வல்லிக்கு; வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுஉண்டு எமக்கு; அவ் வழிகிடக்க,
பழிக்கே சுழன்று, வெம் பாவங்க ளேசெய்து, பாழ்நரக்க
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டுஇனியே? 79

கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்அடி யாரில், கொடியவினை
ஓட்டிய வாஎன்கண் ஓடிய வா, தன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டிய வா, கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா,
ஆட்டிய வாநடம், ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே 80

அணங்கே! அணங்குகள் நிற்பாரி வாராங்கள் ஆகையினால்,
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகி லேன்றெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன், எனதுஉனது என்றிருப்பார்சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன், அறிவொன்றிலேன், என்கண்நீ வைத்தபேர்
அளியே 81

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங் கே!அகி லாண்டமும்நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிந்திரு மேனியை உள்ளுதொறும்,
களியாகி, அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடின், எங்ங் னேமறப்பேன்றின் விரகினையே? 82

விரவும் புதுமலர் இட்டு, நின் பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல் லார்,இமை யோர்எவரும்
பரவும் பதமும், அயிரா வதமும், பகீரதியும்,
உரவும், குலிசமும், கற்பகக் காவும் உடையவரே 83

உடையாளை, ஒல்குசெம் பட்டுடை யானை, ஒளிமதிச்செஞ்
சடையானை, வஞ்சகர் நெஞ்சு அடையானை, தயங்கு நுண்ணூல்
இடையானை, எங்கள் பெம்மானிடையானை, இங்கு என்னைஇனிப்
படையானை, உங்களை யும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே. 84

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங் குசமும், பணிச்சிறைவண்டு,
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும், கரும்பும்என் அல்லல்எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரை யாள்திரு மேனியும், சிற்றிடையும
வார்க்குங் குமமுலை யும்,முலை மேல்முத்து மாலையுமே 85

மால்அயன் தேட, மறைதேட, வானவர் தேடநின்ற
காலையும், சூடகக் கையையும், கொண்டு கதித்தகப்பு
வேலைவெங் காலன் என் மேல்விடும் போது, வெளிநில் கண்பாய்,
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே 86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திரு மூர்த்தம், எந்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்:விழி யால்மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை, அண்டமெல்லாம்
புழிக்கும் படி, ஒரு பாகம்கொண்டு ஆளும் பராபரையே 87

பரம்என்று உனை அடைந்தேன், தமிழேனும்உன் பத்தருக்குள்
'தரம் அன்று இவன்' என்று தள்ளத் தகாது, தரியலர்தம்
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவினில் வாங்கிய, போதில் அயன்
சிரம்ஒன்று செற்ற, கையான்இடப் பாகம் சிறந்தவளே 88

சிறக்கும் கமலத் திருவே! நின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும்நின் துணைவரும் நீயும், துரியம் அற்ற
உறக்கம் தரவந்து, உடம்போடு உயிர்உறவு அற்றுஅறிவு
மறக்கும் பொழுது, என்முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே 89

வருந்தா வகை,என் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்து,
இருந்தாள், பழைய இருப்பிடமாக; இனி எனக்குப்
பொருந்தாத ஒரு பொருள் இல்லை; விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக, வேலை மருந்தா னதைநல்கும் மெல்லியலே! 90

மெல்லிய நுண்ணிடை மின்னனை யானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலைப் பொன்அனை யானை, புகழ்ந்துறை
சொல்லிய வண்ணம், தொழும்அடி யாரைத் தொழுவார்க்கு
பல்லியம் ஆர்த்துஎழ, வெண்பகடு ஊரும் பதம் தருமே 91

பதத்தே உருகி,நின் பாதத் திலேமனம் பற்றி,உன்தன்
இதத்தே ஒழுக, அடிமை கொண்டாய்; இனி யார் ஒருவர்
மதத்தே மதி மயங்கேன்,அவர் போன வழியும் செல்லேன்;
முதல் தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ் நகையே 92

நகையே இஃது; இந்த ஞாலமெல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை, மானே முதுகண், முடிவில்அந்த
வகையே பிறவியும், வம்பே மலைமகள் என்பதும், நாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே 93

விரும்பித் தொழும்அடி யார்விழி நீர்மல்கி, மெய்புகம்
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்த மாகி, அறிவிழந்து,
சூரும்பிற் களித்து, மொழிதடு மாறி, முன் சொன்னஎல்லாம்
தரும்பித்தர், ஆவார்என் றால்அபி ராமிசமயம் நன்றே 94

நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும், நான் அறிவது
ஒன்றேயும், இல்லை: உனக்கே பரம்: எனக்கு உள்ளவெல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட்டேன், அழி யாதகுணக்
குன்றே, அருட்கடலே, இம வான்பெற்ற கோமளமே!" 95

கோமள வல்லியை, அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வையும்
யாமள வல்லியை, ஏதமி லாளை, எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகல கலாமயில் தன்னைத் தம்மால்
ஆமள வும்தொழு வார், எழு பாருக்கும் ஆதிபரே. 96

ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி, குபேரன், அமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன், புராரி, முராரி, பொதியமுனி,
காதிப் பொருபடைக் கந்தன், கணபதி, காமன்முதல் -
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே 97

தைவந்து நின்அடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்கு,
கைவந்த தீயும், தலைவந்த ஆறும், கரந்ததுளங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சில் அல் லால், ஒரு காலும் விரகர் தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில், புகல்அறி யாமடப் பூங்குயிலே 98

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிடை; கோலவியல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயா சலத்திடை, வந்துஉதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில்; கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாய ருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கனங்குழையே 99

குழையத் தழுவிய கொன்றை யந்தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளும், கருப்புவில்லும்
விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையும்
உழையைப் பொருகண்ணும், நெஞ்சில் எப்போதும்
உதிக்கின்றவே 100

நூற்பயன்

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை, மாதுளம் பூநிறத்தாளை, புவி அடங்கக்
காத்தாளை, அங்கையிற் பாசாங்குசமும் கருப்புனிலும்
சேர்த்தாளை, முக்கண்ணி யைத், தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கு
இல்லையே.

அபிராமி அந்தாதி

கருத்துரை

என் மனத்தில் நீங்காது நிற்க அருள்புரிக

இயற்கையாகவே மாலைபோல் கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்கும் கொன்றை மாலையும் சண்பக கமாலையும் அணிந்த தில்லை நடராஜருடைய பாகத்தில் உறைகின்ற உமாதேவியாரின் புதல்வரே, மேகம் போன்ற திருமேனியுடைய விநாயகப் பெருமானே! உலகு ஏழும் ஈன்ற அபிராமி தேவியின் மீது பாடப்பெற்ற அந்தாதி என்ற இந்நூல் என்றும் நீங்காது நிற்க அருள்புரிய வேண்டும்.

1. லக்ஷ்மி கடாஷம் உண்டாக

உதயமாகின்ற இளஞ்சூரியனும், உச்சி வேளையில் மலர்கின்ற மஞ்சாடிப் பூவும், அறிவுடையோரால் நன்கு மதிக்கப்படும் மாணிக்கமும், மாதுளம் பூவும், திருமகள் துதிக்கின்ற மின்னல் கொடியும், மென்மையான வாசனையுடைய குங்குமக் குழம்பும் ஆகிய பொருள்களைப் போன்றதென்று சகல சாஸ்திரங்களும் சித்தாந்தம் செய்யும் அழகு, சிவப்பு நிறம், ஒளி முதலியவற்றை ஒருங்கே கொண்ட திருமேனியை உடைய அபிராமி அம்பாள் எனது உயிர்த்துணையாவாள்.

2. துணை நீயே; தொழுகின்ற தெய்வமும் நீயே!

ஆன்ம கோடிகளுக்கு உற்ற துணையாயும், அவர்கள் வழிபட வேண்டிய ஒரே தெய்வமாயும், வேதங்களின் சாகைகளாயும், தளிர்களாயும், வேராயும் இருப்பது யாரெனின், திருக்கரங்களில் புஷ்ப பாணங்களும், கரும்பு வில்லும் பாசாங்குசமும் ஏந்திய திரிபுரகந்தரி ஆகிய அபிராமி அம்பிகையேயாவாள். இந்த உண்மையை நான் அறிந்துகொண்டேன்.

3. அறிந்ததும் அனுஷ்டித்ததும்

எவராலும் அறியமுடியாத மிக ரகசியமான உனது ஸ்ரீவித்யா மந்திரத்தை அறிந்து கொண்டேன். அறிந்த பின் உன் திருவடிகளையே தஞ்சம் எனக் கொண்டு இடைவிடாது தியானம் செய்தேன். உன் அடியார்களின் மகிமையை எண்ணாத பாவம் மிக்க சிந்தையின் காரணமாய்க் குப்புற நரகத்தில் விழ இருக்கும் மனிதர்களின் சகவாசத்தை விட்டு ஒழித்தேன்.

4. இறைவனும் இறைவியும் என் உள்ளத்தில் நிலவுக

மனிதரும் தேவர்களும் முனிவர்களும் தலை வணங்கும் செவ்விய திருவடிகளையுடைய அபிராமியே! சந்திரனையும், பாம்பையும், கங்கையையும் தனது முடிமேல் அணிந்த சிவபெருமானும் நீயும் என் உளமே புகுந்து நித்திய வாசம் செய்வீர்களாக.

5. உன் திருவடிகள் என் தலைமீது

மூன்று புரங்களில் பொருந்தியவளும், தங்கக் கிண்ணங்களுக்கு ஒப்பான இரு ஸ்தன பாரங்களால் நுடங்கும் மெல்லிய இடையுடையவளும், நீண்ட சடைமுடியுடைய பரமசிவன் உண்ட ஆலகால விஷத்தை அமுதமாக்கிய அம்பிகையும், செந்தாமரையில் வசிப்பவளும், பரவெளியில் உறைபவளுமாகிய மனோன்மணி சக்தியின் பாதங்கள் என் தலையில் விளங்குகின்றன.

6. என் உள்ளத்தில் உன் மந்திரமே

செந்நிறம் பொருந்திய திருமேனியுடைய அபிராமி அம்மையே, உன்னுடைய பொன் போன்று பிரகாசிக்கும் திருப்பாத கமலம் என் சிரஸில் (சஹஸ்ராரத்தில்) அமர்ந்து இருக்கின்றது. என் உள்ளத்தில் உன்னுடைய மகிமை பொருந்திய மந்திரம் நிறைவுற்றிருக்கிறது. உன்னை இடைவிடாது தியானிக்கின்ற சாக்த உபாசகர்களுடன் சேர்ந்து முறை தவறாமல் ஆராய்ந்து எப்பொழுதும் பாராயணம் செய்வது உன்றன் பெருமை பொருந்திய சாக்த ஆகமங்களில் விவரிக்கப்பட்ட பூஜா விதானமே ஆகும்.

7. நிலையான இன்பத்தை

அருள்வாய்

பிரம்மா, பரமசிவன், திருமால் ஆகியோர் துதி செய்து வணங்கும் செவ்விய திருவடியும் குங்குமத்திலகம்

இட்ட திருநுதலும் அமைந்த பேரழகியே, என் உயிர் மத்தினால் அலைக்கப்பட்ட தயிர்போல் நிலையில்லாமல் அல்லல்படுகிறது. அதை நிலைபெற்ற சாயுஜ்யத்தில் சேர்க்க நீ திருவுளம் கொள்ள வேண்டும்.

8. பந்த பாசங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவாயாக

நிகரற்ற அழகு உடையவளும், என் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு மனைவியும், சங்கிலித் தொடர் போல் அநாதி காலமாய் என்னைப் பற்றியிருக்கும் மும் மலங்களாகிற பாசத் தளைகளைத் தானே கருணையினால் வந்தருளி அழித்தவளும் குங்குமம் போன்ற நிறத்தை உடையவளும், மகிஷாசூரன் தலைமீது நின்று எனது தீமை எல்லாம் அழித்தவளும், நீலத் திருமேனி உடையவளும், கன்னி கழியாத பிரமச்சாரணியாயிருப்பவளும், எனக்குப் பிரமனால் விதிக்கப்பட்ட கட்டை அறுப்பவள் என்று காட்டும் அபய முத்திரை உடைய திருக்கரத்தை உடையவளுமான அபிராமியின் திருப்பாத கமலங்கள் என் உள்ளத்திலே நித்திய வாசம் செய்கின்றன.

9. அம்மையே அடியேனுக்குக் காட்சி தருக

எம் தந்தையான சிவபெருமானின் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் தங்கியிருப்பனவும், அவர் கண்ணால் கண்டு மகிழ்வனவும், பொன்மயமான மேருமலை போல் பருத்தனவும், பால் வேண்டி அமுத ஞான சம்பந்தப் பெருமானுக்கு பிள்ளைக்குப் பாலை அளித்தனவுமாகிய

அருள் மிகுந்த அழகிய ஸ்தனங்களும், அவற்றில் துலங்கும் முத்துமாலையும், சிவந்த கைகளில் தங்கும் கரும்பு வில்லும், புஷ்ப பாணங்களும், மயிலிறகின் அடிக்குருத்துப் போன்ற புன்முறுவலும், உன் பூரண ரூபமும் என் முன்தோன்றிக் காட்சி அருளல் வேண்டும்.

10. வழிபடுவது உன் பாத கமலங்களையே

எழுதாக் கிளவி என்று சொல்லப்பட்ட வேதத்தின் உட்பொருளாய் அமைந்தவளே! அருள் வடிவே! உமாதேவியே! அக்காலத்தில் இமவானுக்குப் புத்திரியாய் அவதரித்தவளே! சாஸ்வதமான பேரின்ப நிலையான மோட்ச ஸ்தானமே! நான் நின்றல், உட்காருதல், படுத்தல், நடத்தல் போன்ற சகல நிலைகளிலும் உன்னையே தியானம் செய்கிறேன். நான் வழிபடுவது உன் திருப்பாத கமலங்களையே.

11. ஞானவடிவமான அமுதமே

பேரின்ப சொரூபமாகி, என் அறிவாகி, எங்கும் வியாபித்த அமுதம் போன்றவளாகி, ஆகாசத்தை ஈறாகக் கூறப்படும் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்ற பஞ்ச பூதங்களைத் தனது திருமேனியாய் உடையவளாகிய அபிராமி அம்மையின் வேதங்களுக்கு எல்லாம் முடிவாகத் திகழும் பாத பங்கயங்கள் வெண்மை நிறமான ஸ்மாசனத்தையே தனது திரு நடனம் புரியும் அரங்கமாகக் கொண்ட என் இறைவன் தன் திருமுடியில் சூட்டும் மாலையாயின.

12. என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ!

ஐகஜ்ஜனனி என் அன்னையே, நான் உன் புகழையே எப்பொழுதும் சிந்திக்கின்றேன். உன் திருநாமத்தையே கற்கின்றேன். உன் திருவடிகளுக்கே பக்தி பண்ணுகின்றேன். உன் அடியார்களுடனேயே கூட்டுறவு கொள்கின்றேன். இந்தமாதிரி நான் பெற்ற வாய்ப்பு, நான் பூர்வஜென்மத்தில் செய்த புண்ணியத் தினாலேயே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும், அப்புண்ணியம் ஏதென்றும் நான் அறியேன். நீயே அறிந்து இந்த வாய்ப்பை எனக்கு ஈந்துள்ளாய்.

13. நீ இன்றி வேறு தெய்வம் உளதோ?

பதினான்கு உலகங்களையும் ஈன்றவளே, அவ்வாறு சிருஷ்டித்தவாறே பாதுகாக்கின்றவளே, இறுதியில் அவற்றைத் தன்னுள் வயப்படுத்திக் கொள்பவளே, திருநீல கண்டனுக்கு முன் தோன்றியவளே! எக்காலத்தும் முதுமை அடையாத திருமாலுக்குத் தங்கையே! பெரிய தவத்திரு மேனியுடையவளே! உன்னை யல்லாது இதர தெய்வங்களை வழிபட இயலுமோ?

14. தரிசிப்பவர்க்குச் சித்தி அருள்வாய்

உன் கருணையைப் பெற தேவர்களும் அசுரர்களும் உன்னை வழிபடுகிறார்கள். பிரம்மனும் திருமாலும் உன்னையே தியானிக்கிறார்கள். சாக்த சாதகர்கள் உபாசனையால் உன்னை தமது உள்ளத்தில்

கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயினும், வழிபடுவது, சிந்திப்பது, உபாசனையால் கட்டுவது முதலிய யாதொரு பிரயத்தனமும் இல்லாமல் உன் திருவுருவத்தை ஆலயங்களில் தரிசித்த மாத்திரத்தில் உன் அருளுக்குப் பாத்திரமாகின்றனர் உலகத்தவர். இது உன்னுடைய எல்லையற்ற கருணை அல்லவா?

15. இக பர சுகம் அருள்வாய்

இன்னிசையாக விருந்து அளிக்கும் இனிய சொற்களை உடைய வாடாத மணம் உடைய சியாமள நிற மேனியுடையவளாகிய பச்சைக்கிளியே! உன்னுடைய அருளைப் பெறவேண்டி அநேக ஜென்மங்களில் எண்ணிலா அருந்தவம் செய்து உன்றன் கருணைக்கு இலக்கானவர்கள் இம்மையில் அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களையும் அடைவதோடு சொர்க்கலோக போக வாழ்க்கையும் அடைந்து அதன்பின் பிறவா நிலையாகிற மோட்சத்தையும் அடைவர்.

16. உள்ளத்தில் ஒங்கி வளரும் ஒளியே

கிளியே, சாதகர்கள் மனத்தினில் எப்பொழுதும் இருந்து ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் பிரகாசமே! உனது சொருபத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தபோது அருவமாய், சுத்த சைதன்யமாய், வெறும் பாழாய் இருப்பவளே! ஒளி உருவாக இருக்கும் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்ற முச்சுடருக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பவளே! பஞ்ச பூதங்களாக விரிந்து விளங்குபவளே! நீ எனது சிற்றறிவின் வரம்புக்குள் உட்பட்டது ஆச்சரியமளிப்பதாகும்.

17. இறைவனின் இடப்பாகத்தை அடைந்தவளே

அதி அற்புதமான அழகே உருவாக அமைந்தவளும், தாமரை மலர்கள் எல்லாம் தம்மினும் விஞ்சிய முகாரவிந்தத்தைக் கண்டு துதி செய்யும்படி ஜயத்தை உடையவளும், அழகிய பூங்கொடி போன்றவளுமான பராசக்தி, தோல்வியே அறியாத மன்மதனும் தோல்வியுறும்படி தமது கண்ணால் பார்த்துச் சுட் டெரித்த பரமசிவனது புத்தியை வெற்றி கொள்ளவன்றோ அவருடைய இடப்பாகத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டாள்.

18. காலன் வருகையில் தரிசனம் தருக

தாயே, உன்னால் கொள்ளப்பட்ட இடப்பாகத்தை உடைய பரமேஸ்வரனும் நீயும் ஒன்றிக் களித்திருக்கும் அழகிய அர்த்தநாரீஸ்வர கோலமும், உங்கள் கல்யாணக் கோலமும், என் மனதில் இருந்த அகங்காரத்தைப் போக்கி எனை ஆண்ட பொற்பாதங்களுமாக வடிவெடுத்து வந்து, கொடிய காலன் என்னுயிர் கொள்ள எதிர்த்து வரும்போது என்முன் வெளிப்படையாகத் தரிசனம் தந்தருள்வீராக!

19. உள்ளத்தில் நிறைந்துள்ள ஆனந்த வாரிதியே

நவகோண யந்திரத்தில் இருப்பவளே, உன்னுடைய உருவத் திருமேனியைத் தரிசித்து விழியும் நெஞ்சமும்

ஆனந்தம் அடைந்தன. அந்த ஆனந்தத்துக்கு எல்லையே இல்லை. அம்மட்டோ? எனது சிந்தையிலுள்ள விஷயாகார விருத்திகள் நீங்கித் தெளிந்த பிரம்ம ஞானமும் உதயமாகிவிட்டது. இத்தகைய பெருங்கருணை செய்ததற்குக் காரணம் எத்தகைய திருவுள்ளக்குறிப்போ?

20. அம்பாளின் உறைவிடங்கள்

என்றும் பூரணமாயும், அசைவில்லாததாயும் இருக்கும் நித்திய கல்யாணியான அபிராமி அம்மையே! நீ நித்ய வாசம் செய்யும் சிறப்பான ஸ்தானம் உன்னுடைய கணவராகிய சிவத்தின் ஒரு பகுதியோ, உங்கள் இருவரின் புகழைக் கோஷம் செய்கின்ற நான்கு வேதங்களின் மூலமாகின்ற பிரணவமோ, அல்லது வேதங்களின் சிரோபாகமான உபநிஷதங்களோ, அமுதம் பெருகும் சந்திர மண்டலமோ, அம் மண்டலத்தில் இருக்கும் சகஸ்ரார பத்மமோ, இடைவிடாது தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும் அடியேனின் நெஞ்சத்தின் உள்புறமோ, சாமான்யர்களுக்கு மறைந்து நிற்கும் பாற்கடலோ? இவற்றில் யாது?

21. சகல சக்தியும் அபிராமியே

நித்திய சுமங்கலியான அபிராமிதேவி செம்மையான கும்பம் போன்ற ஸ்தன பாரங்களை உடையவளாயும், மலை மகளாயும், கடலில் பிறந்த சங்காலான வளைகள் ஒலிக்கும் சிவந்த கரங்களை யுடைய, சகல கலைக்கும் தலைவியாகவும், பொங்கும் அலைகள் ததும்பும் கங்கையை முறுக்கிய சடையில்

சூடிய சிவபெருமானின் இடப் பாகத்தைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டவளாகவும், உயிர்களைக் கேவல நிலையில் தன்னுள் ஒடுக்கி வைத்திருப்பவளாகவும், பொன்னிறத்தவளாகவும், நீல நிறத்தவளாகவும், சிவப்பு நிறம் உடையவளாகவும், வெண்ணிறம் உடையவளாகவும், பச்சை நிறம் உடைய பெண் கொடியாகவும் இருக்கிறாள்!

22. பிறவாமை அருள்வாய்

கொடி போன்றவளே, இளம் வஞ்சிக் கொம்பை ஒத்தவளே! அடியேன் அபக்வியாக இருந்தும் காலமல்லாக் காலத்தில் பழுத்த கனிபோல அடியேனை ஆட்கொண்டு தரிசனம் அளித்த பரம கருணா ரூபினியே! வேதங்களின் மணமே! பனி நிரம்பிய இமய பர்வதராஜன் குமாரியாக அவதரித்த பெண் யானைக்குச் சமானமானவளே: பிரமன் முதலாய தேவர்களை ஈன்ற தாயே! அடியேன் இறந்து இனிமேலும் இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் பிறவாமல் ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

23. உன்னையே தியானிப்பேன்

விரிவான சுவர்க்க மத்ய பாதாளம் என்ற மூவுலகுக்குள், அந்தர்யாமியாயும் அவற்றிற்கு அப்பாலாய் வேறாயும், என்னுடைய இதயத்தில் உன் உபாசனையால் ஊறும் தேனாயும், அத்தேனில் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியாயும், என் கண்ணின் மணியாகவும் இருக்கும் அபிராமியே! உன்னுடைய உருவம் அல்லாது வேறு ஒன்றைத் தியானம் செய்யமாட்டேன். உன் உபாசகர்கள்

கூட்டத்தைப் பிரிந்து இருக்க மாட்டேன். வேறொரு சமயத்தையும் விரும்ப மாட்டேன்.

24. உன் திருவடிகளே சரண் புகுந்தேன்

மாணிக்க அணிபோன்று சிவந்த நிறம் வாய்ந்தவளே! அம்மணிக்கு ஒளியாய் இருப்பவளே! மாணிக்கக் கற்களாலாய ஆபரணமே! உன் திருமேனியில் அணிந்துள்ள ஆபரணங்களுக்கே அழகு செய்கின்றவளே! உன்னடிகளை அடையாதார்க்கு நோயாகவும் அடிபணிகின்றவர்களுக்குப் பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் மருந்தாகவும் இருப்பவளே! உன் திருவடிக் கமலங்களைச் சரண்புகுந்தபின் வேறு எவரையும் நான் பணிய மாட்டேன்.

25. நிலையாக உன்னையே வழிபடுவேன்

சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் என்ற முத்தொழிலை நடத்துவதற்கு முதன் முதலாக உருவத் திருமேனி கொண்ட பரமசிவத்தின் மும்மூர்த்திகளையும் ஈன்ற தாயே! உலகத்தார் உய்யும் பொருட்டு அபிராமி என்ற பெயரும் உருவமும் தாங்கி நிற்கும் பராசக்தியே, முன் ஜென்மங்களில் செய்த புண்ணியவசத்தால் உன் அடியார் பரம்பரையை ஆச்ரயித்து என் பிறவிப்பிணி அகல உன்னை உபாசனை செய்தேன். இனிமேல் உன்னை என்றும் மறவாமல் வழிபடுவேன்.

26. உன் அடியார்களின் பெருமை

நறுமணங்கமழும் கடம்பமலரை அணிந்த கேசத்தை உடைய பராசக்தியே, உன்னை உபாசித்து சித்திபெற்ற சாதகர்கள் முத்தொழிலையும் செய்யும் வல்லமையுடையவர்களாய் இருக்க, அடியேனின் சுவையற்ற சொற்கள் உன் திருவடிகளில் பாமாலையாய் ஏறியது சிரிப்புக்கு இடமாவதே!

27. உன் அருள் வெள்ளத்தை எவ்வாறு இயம்புவது?

அழகே உருவான அபிராமி அம்மையே! உன் திருவடித் தாமரைகள் இரண்டையும் என் சென்னியில் குடும்படி அருளியதன் காரணத்தால் என் உள்ளன்பில் மெய்யன்பு பெருகியது. என்னை அனாதியாய்ப் பற்றியிருந்த மலங்கள் உன் அருள் வெள்ளத்தில் கழவி நீக்கப்பட்டன. கடைசியில் என் பிறவி நோயும் தீர்ந்தது. என்னேநின் இன்னருள்! அதை எவ்வாறு இயம்புவது?

28. வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியதை அருள்வாய்

சொல்லும் பொருளும் போல் பிரிக்க முடியாமல் உன் கணவரான கூத்தப் பெருமானுடன் அபின்னமாய் ஒன்றியிருக்கும் சித் சக்தியாகிய அபிராமி அம்மையே! நறுமணம் இயற்கையாக அமைந்த பூங்கொடி போன்று இருப்பவளே! உன்னை எப்பொழுதும் வழிபடுவர்களுக்கே கேடில்லாத ராஜ்ய போகமும், முக்திக்குச்

செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகப் பதவியும் அவரவர் கோருகிறபடி அவரவர் பக்குவத்துக்குத் தக்கவாறு கிடைக்கும்.

29. சர்வசக்தியாகிய பராசக்தியே

சகலவிதமான சித்திகளும், அந்தச் சித்திகளின் அதிஷ்டான தேவதைகளாய் இருக்கும் பராசக்தியும், அப்பராசக்தி தோன்றுவதற்கு அடித்தளமான சிவமும், சாக்த உபாசகர்கள் அடையும் சாயுஜ்ய நிலையும், அந்நிலைக்கு வித்தும், அவ்வித்தில் முளைத்த மெய்ஞானமும் அறிவினுக்குள்ளே நின்று பரிபாலனஞ் செய்யும் திரிபுரசுந்தரியான அபிராமி அம்மையே ஆகும்.

30. என்னை மீட்பது உன் திருவுள்ளமே

ஒன்றாயும், பல உருவாயும், அருவமாயும் இருக்கும் என் உமாதேவியே, அந்நாளிலே என்னை இப்பிரபங்சப் பற்றினின்றும் நீக்கி உனது அடிமையாக்கிக் கொண்டாய். இன்று நீ என்னை ஆட்கொள்ளவில்லை என்று சொல்வது உன் கருணைக்குத் தகுதியாகுமோ, நான் எது செய்தாலும் என் அறியாமையால் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை என்னும் பெருங்கடலில் போய் வீழ்ந்தாலும் என்னை மீட்பது உன் திருவுளச் சம்மதமேயன்றோ?

31. அருள் பெற்ற எனக்கு இனி என்ன?

இறைவியும் இறைவனும் ஒன்றி இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் அர்த்தநாரி சொருபமாக எனக்குக் காட்சி

தந்தருளி அவர்களை அன்புடன் உபாசிக்க வைத்தருளினார். அந்தப் பெருங்கருணையின் காரணமாக, இனிமேல் நான் பற்ற வேண்டிய சமயநெறி வேறு இல்லை. இனிப் பிறவாத நிலையடைந்து விட்டதால், மூங்கிலைப் போன்ற தோளுடைய பெண்கள் மீதுற்ற ஆசையும் இல்லை என்றாகிவிட்டது.

32. உன் இன்னருளை எப்படிப் புகழுவேன்?

இறைவனது இடப்பாகத்தில் உறையும் அபிராமி அம்மையே, ஆசாபாசங்களாகிற பிரபஞ்சமெனும் பெருங்கடலில் சிக்குண்டு அதன் காரணமாக எமனுடைய கைப்பாசத்துக்கு ஆளாக இருந்த அடியேனை நின் திருவடியாகிய வாசத் தாமரையை என் தலைமேல் வலியவைத்து ஆட்கொண்ட நின் கருணைத் திறத்தை என்னென்று கூறுவேன்!

33. 'அம்மா' என்பேன், 'அஞ்சேல்' என அபயம் தருக

உலக பிதாவாகிய சிவபெருமானின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் வாசனைக் கலவை பூசிய குவிந்த ஸ்தனங்களையுடைய யாமளையாகின்ற அபிராம சுந்தரியே! நான் செய்த வினைகளின் பயனாய், நான் பயந்து நடுங்கும்படி போர்க்கோலம் கொண்ட யமன் என்னை அழைக்கும்போது நான் மிக வருந்துவேன். அது சமயம் உன்னையே "அம்மா" என்று கூப்பிடுவேன். நீ விரைந்து வந்து "அஞ்சேல்" என்று அபயம் தரல் வேண்டும்.

34. ஆதார கமலங்களில் இருக்கும் அம்பிகையே

தன்னை விரும்பி உபாசிக்கின்ற உபாசகர்களுக்கு முத்தியை அளித்துவிட்டு, தான் போய் நான்முகன் நாவிலும், திருமாலின் மார்பிலும், பரமசிவனின் இடது பக்கத்திலும், செந்தேன் துளிக்கும் பொற்றாமரையிலும், விரிந்த சூரிய மண்டலத்திலும், சோம மண்டலத்திலும் விரும்பி வீற்றிருப்பாள்.

35. உன் உபாசனை தேவர்களுக்கும் கிட்டாது

அலைகள் மோதுகின்ற திருப்பாற்கடலுள், வெப்பம் பொருந்திய கண்களை உடைய அனந்தன் மீது அறிதுயில் கொள்ளும் விஷ்ணு ரூபினியே! உன்னுடைய துண்டுப் பிறையின் நறுமணம் கமழும் சிற்றடியைச் சிரசில் வைத்து உபாசிக்க எம்போன்ற சாக்த உபாசகர்களுக்குக் கிட்டிய தவம் கணக்கில்லாத தேவர்களுக்கும் கூடக் கிடைத்தற்கு அரியது.

36. போகமும் மோட்சமும் அளிப்பாள்

நானாவிதமான செல்வப் பொருள்களாய் இருப்பவளே, அப்பொருள்களால் விளையும் இன்பமாகத் தோன்றுபவளே, ஜீவான்மாக்களை மயக்கி இன்பம் துய்க்கச் செய்யும் திரோபவ சக்தியான

அம்பிகையே! அம்மயக்கத்தின் முடிவில் ஏற்படும் தெளிந்த ஞானமே! என் மனத்திலிருந்து மாயா அநாத்ம் விருத்திகளைப் போக்கி ஞானப் பிரகாசமாயும் பர வெளியாயும் நின்ற அருள்சக்தியாக மாறிய உன் திருவருளை என்னால் முழுதும் அறிய முடியவில்லையே!

37. திருவுடையானிடம் பொருந்தியிருப்பவள்

எட்டுத் திசைகளையே ஆடையாக உடைய திகம்பரனோடு அபின்னமாயிருக்கும் பராசக்தியா யிருக்கும் அபிராமி தன் திருக்கரங்களில் அணிவது கரும்புவில்லும் புஷ்பபாணமுமாம்; தாமரை மொட்டு போன்று துலங்கும் உனது ஸ்தனபாரங்களில் அணிவது வெண்முத்துமாலையாம்; விடம் உடைய சர்ப்பத்தின் படம் போன்ற உன் நிதம்ப பிரதேசத்தில் அணிவது நவரத்ன மேகலாபரணமும் பட்டாடையுமாம்.

38. அபிராமியை வழிபடுவீர்களாக

நீவிர் ஸ்வர்க்காதிபத்யம் வேண்டுவீரானால் பவளக் கொடியைவிடச் செம்மையாய் அமைந்த திருவாயும், அதில் குளிர்ந்த புன்னகை பூக்கும்போது வெளியே சிறிது தெரியும் வெண்மையான பற்களும் துணையாக, எங்கள் இறைவனாகிய சிவபெருமானைக் குழையும்படியாகப் பொருது, துடிபோன்ற இடையை வளையச் செய்யும் இரு நகில்களை உடையவளாகிய அபிராமியைப் பணியுங்கள்.

39. உன் கருணையில் குறையேயில்லை

என்னை உன் அடிமையாக ஆண்டு கொள்வதற்கு உன் திருவடிக் கமலங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன, நான் யமனிடத்திலிருந்து தப்புவதற்கு உன் கடைக்கண்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. இருந்தும் அவை எனக்கு இன்னும் சித்தியாகாமல் போனதற்குக் காரணம் என் பூர்வ ஜென்ம வினையேயன்றி உன் கருணையின் குறையன்று. அன்று திரிபுரங்களும் அழியும்படி மேருவை வில்லாக்கித் திருமாலை அம்பாக்கி அவ்வில்லில் அவ்வம்பைப் பூட்டிய சிவபெருமான் பாகத்தில் உறையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய அபிராமி அம்மையே.

40. பூர்வ புண்ணியத்தாலே கிட்டும்

நெற்றிக் கண்ணை உடையவளும், தேவர்கள் யாவரும் தன்னைவந்து வழிபடச் சங்கல்பித்திருப்பவளும் அவித்தையால் மூடப்பட்ட ஜீவான்மாக்கள் நெஞ்சில் நினைப்பதற்குக் கூட அதிக தூரத்தில் இருப்பவளும், என்றும் கன்னிகையாகவே இருப்பவளுமான அபிராமி அம்மையை அகக் கண்ணால் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் பூர்வ புண்ணியத்தாலேயே கிட்டிய தன்றோ?

41. நாம் புண்ணியம் செய்தவர்கள்,

மனமே அன்று அலர்ந்த நீலோத்பலபுஷ்பம் போன்ற கண்ணை உடையவள் தன்னுடைய

செந்நிறமுடைய கணவரான சிவபெருமானுடன் கூடி அர்த்தநாரியாக நாம் இருக்கும் இடம் தேடி வந்து தமது அடியார்களின் நடுவில் இருக்கச் செய்து நமது தலையிலும் அவளுடைய பாதபங்கயத்தைச் சூடினது நாம் செய்த புண்ணியமே.

42. சிவத்தை இயக்குவது சக்தியே

அகன்று, பருத்து, ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கி இறுகியும் மென்மையாய்க் குழைந்தும் உள்ள முத்தாரம் அணிந்த மலை போன்ற கொங்கைகளைத் தனது சாதனமாக்கிக் கொண்டு வலிய நெஞ்சம் உடைய சிவபெருமானைத் தன் இஷ்டப்படி ஆட்டி வைக்கும் தலைவி யாரெனில் நல்ல பாம்பின் படம் போன்ற நிதம்பத்தையும், இனிய வாக்குவன்மையையும் நான்கு வேதமாகிய சிலம்பையும் கொண்ட பராசக்தியாகின்ற அபிராமி அம்மையேயாவாள்.

43. அசுரர்களை அஞ்சச் செய்தவள்

சிலம்பு அணிந்த சிற்றடியும், பாசம், அங்குசம், பஞ்ச புஷ்பபாணம் என்ற ஆயுதங்களைக் கையில் கொண்டவளாய் இனிய சொற்களையுடைய திரிபுரசுந்தரி என்பவள் யாரெனில் தீமை செய்ய எண்ணமிட்டுத் தீமையே செய்த திரிபுரர்களை அச்சுறுத்த மேரு மலையையே வில்லாக வளைத்துக் கையில் உடையவராகிய செந்தழல் மேனிச் சிவபெருமானின் பாதி பாகத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த பராசக்தியே யாவாள்.

44. உன்னையன்றி வேறு தெய்வம் உண்டோ?

தவமாகவும், தவத்தின் பயனாகவும் இருக்கும் எங்கள் திரிபுர சுந்தரி, எம்முடைய சங்கரனாருடைய வீட்டுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவளான மனைவி. அவளே எங்கள் சங்கரனாருக்குத் தாயுமாவாள். ஆகவே அவள் கடவுளார் என்று சொல்லக்கூடிய அனைவருக்கும் மேம்பட்டவள், அவர்களுக்கு ஈஸ்வரியாகவும் இருப்பவள். அவளை வழிபட்டபின் வேறு ஒரு தெய்வம் உண்டென்று நினைக்கவும் மாட்டேன். அத்தகைய தெய்வங்களை வழிபட்டு வீணாக வருந்தமாட்டேன்.

45. பொறுப்பது உன் கடன்

பண்டைக் காலத்தில் உன் அடியார்கள் ஆகம சாஸ்திர ரீதியாக உனக்குத் தொண்டு செய்யாமலும் உன் தாள் இணைகளை வழிபடாமலும் தாமாகத் தம் இச்சைப்படி ஓர் வழி கோலிக்கொண்டு உன்னை வழிபட்டவர்கள் உண்டோ இல்லையோ? அவ்வாறே நானும் என் மனம் தோன்றியபடி உன்னை வழிபாடு செய்திருப்பின் அது வஞ்சகமாகுமோ அல்லது நான் செய்த தவமாகுமோ? நான் அகங்காரத்தோடு மாறுபாடான செயல்களைச் செய்தாலும் இவற்றைப் பொறுப்பது உன் கடன். வெறுப்பது நன்று அன்று.

46. நீ மறுத்தாலும் நான் வாழ்த்துவேன்

கடல்தனில் அமுதோடு கலந்த நஞ்சை மிடற்றினில் அடக்கியதன் காரணமாய்க் கண்டம் கறுத்தவனாகிய நீலகண்டப் பெருமானின் இடது பாதியில் இருப்பவளே, சிறியோர் செய்தது பெரும் பிழையேயாயினும் பெரியோர் பொறுப்பது என்ற வழக்கு புதிது அல்லவே. அப்படியும் நீ பொறுக்க மறுத்தாலும் நான் உன்னை வழுத்துவனேயன்றி வெறுக்கமாட்டேன்.

47. நித்தியானந்த வாழ்வுபெற

ஆனந்தமாயும் நித்தியமாயும் வாழ்வதற்கு ஓர் மார்க்கம் கண்டுகொண்டேன். அதை ஒருவர் மனதினால் சிந்திக்க முடியாது. வாக்கினாலும் உரைக்க ஒண்ணாது. அது சந்திர நாடி சூரிய நாடி என்ற நாடிகளின் மத்தியில் அவற்றால் சூழப்பட்டு இருக்கும் சுழுமுனை நாடியில் தங்கிப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

48. சாதனையாளர்களின் சிறப்பு

ஒளிர்கின்ற கலைநிலவு பொருந்திய சடாமுடியைக் கொண்ட மேருமலை போன்ற சிவபெருமான் மேல் ஒன்றிப் படரும் வாசமுள்ள பச்சைக் கொடியாகிய மனோன்மணியைத் தியானம் செய்து உபாசனை மார்க்கமாக பரமானந்த நிலையை அடைந்தவர்கள் பின்னும் குடலும் சதையும் இரத்தமும் ஒருங்கே கூடிய கர்ப்பப் பையைச் சேரார்.

49. ஆயுள் முடிவில் அபயம் அளிப்பாயாக

வீணையின் இசை போன்ற நாதஸ்வரூபினியான தலைவியே, என் உயிர் உடல் எனும் கூட்டை அடைந்து அங்கு மனம் முதலிய இந்திரியங்களோடு ஒன்றாகக் குடியாக வாழ்ந்து என் ஆயுள் முடிய வேண்டும் என்று இட்ட கால வரையில் யமன் என்னை அணுகும்போது நீ உன்னுடைய ரம்பை முதலிய பரிவாரங்களோடு என் முன் தோன்றிப் பயப்படாதே என்று அபயம் அளிக்க வேண்டும்.

50. உன் திருப்பாதங்களே புகலிடம்

சர்வலோக நாயகியாகவும், நான்கு முகத்தோடு கூடியவளாயும், நாராயணியாயும், கையில் ஐந்து புஷ்ப பாணங்களையுடையவளாயும், சாம்பவியாயும், சங்கரியாயும், சியாமளையாயும், விஷம் கொண்ட பாம்பை மாலையாக அணிந்தவளாயும், வராஹியாயும், சூலப் படை ஏந்தினவளாயும், மாதங்கியாயும் பல உருவங்களும், பெயர்களும் உடைய அபிராமி அம்மையின் திருப்பாதங்கள் நமக்குப் புகலிடமாக இருக்கட்டும்.

51. இறப்பும் இல்லை பிறப்பும் இல்லை

தமது பொன், வெள்ளி, இரும்பாலாகிய கோட்டைகளே நம்மைக் காக்க வல்லது என்று

அகங்காரம் கொண்டு அருள் சிறிதும் இல்லாத தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்யுன்மாலி என்ற மூன்று அரக்கர்களும் வெந்து நீராகச் சிரித்த சிவபெருமானும், அன்று அவருக்குப் பாணமாகத் திகழ்ந்த திருமாலும் கூடத் தஞ்சம் தஞ்சம் என்று வந்து அடிபணியும் பெருமையையுடைய அபிராமியின் திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கும் யோகிகளும், உபாசகர்களும் இப்பிறவியிலேயே, ஜனன மரண அவஸ்தைகளிலிருந்து மீட்கப்படுவர் என்பது உறுதி.

52. பூர்வ புண்ணிய பலன்

சந்திரனை தலையில் தரித்த பரமசிவனின் மனைவியாகிய அபிராமி அம்மையின் திருவடித் தாமரைகளை முற்பிறவியில் அன்புடன் வழிபட்ட அடியார்கள் யாரெனில் இந்த ஜென்மத்தில் தேரும், குதிரையும், யானையும், மகுடமும், பல்லக்கும், பெருகும் செல்வமும், விலை உயர்ந்த ஆபரணங்களும் உடையவர்களாக இருப்பவர்களாவர்.

53. தியானத்துக்கு மிஞ்சிய தவம் இல்லை

அம்பாளை, நுண்ணிடை யில் சிவந்த பட்டாடை உடுத்தியிருப்பவளாயும், பெரிய ஸ்தனம் உடையவளாயும், முத்தாரம் அணிந்தவளாயும், ஜாதி மல்லிகையைச் சூடிய கரிய கூந்தல் உடையவளாயும், கண் மூன்று உடையவளாயும் மனத்தில் அனுசந்தானம் பண்ணி இந்த உருவ தியானத்தைத் தனித்திருந்து ஏகாக்ரமாய்ச் செய்து

வரும் உபாசகர்களுக்கு இதைவிட மேலான தவயோகம் இல்லை.

54. தினமும் திருவடிகளைத் தியானம் செய்யுங்கள்

செல்வர் ஒருவரை நாடி உமது வறுமையை எடுத்துரைத்து மானம் அழிந்து போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினால் தவ வாழ்க்கை என்பதையே அறியாத கீழ்க்கடையான மனிதரிடம் எக்காலத்தும் செல்ல வேண்டாதபடி செல்வத்தை அளிக்கும் திரிபுரையாகிய அபிராமி பாதத்தை நாள்தோறும் தியானம் செய்யுங்கள்.

55. உனக்கு ஆகவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை

ஆயிரம் மின்னல்கள் ஒருங்கே திரண்டு ஓர் உருப்பெற்றதுபோல் ஸ்வயம்ஜோதியாய் விளங்கு பவளும், யாவருடைய உள்ளத்திலும் ஆனந்த ஸ்வரூபமான கொடி போன்று விளங்கி நான்மறைகளின் அடியிலும் நடுவெங்கேயும் முடிவிலும் இருக்கும் ஆதிகாரண வஸ்துவானவளும் ஆகிய அபிராமியை யார் வணங்காவிட்டால் என்ன; வணங்கினால்தான் என்ன? அதனால் அவளுக்கு வேண்டியது ஒன்றுமே இல்லை.

56. சகலத்திலும் வியாபித்திருக்கிறாள்

ஆதியிலே அத்வீதியமாய் ஏகமாய் நின்ற பரபிரம்ம சொரூபினியான பராசக்தி தன்னிச்சையாலே

அங்குரித்து, உலகத்திலுள்ள சேதனாசேதனமான சகல வஸ்துக்களாகப் பரிணமித்தும், அவற்றிற்குள் அந்தர்யாமியாய் ஊடுருவி நின்றும், அவற்றிற்கு அப்பாலாய் இருக்கும் அத்தகைய மகத்துவம் வாய்ந்தவள். அவள் என் சிறிய உடம்பினுள்ளும் புகுந்து அங்கேயே நித்தியவாசம் செய்வது ஆச்சரியமன்றோ? இதை யார் அறிய முடியும் என்றால் ஊழிக் காலத்தில் பிரபஞ்சத்தைக் கபளீகரித்து ஒன்றும் அறியாத குழந்தைபோல் ஓர் சிறு ஆலிலையில் துயில்கொள்ளும் விஷ்ணுவும், மறுபடியும் ஜகத்தைத் தோற்றுவிக்கப் பஞ்சக்ருத்ய தாண்டவமாடும் என் தந்தை பரமசிவனமேயாவர். மற்ற எவர்க்கும் அவள் அறிய முடியாதவள்.

57. உன்னையே பாடுவேன்

ஏகாம்பரநாதரால் அளந்து கொடுக்கப்பட்ட இருநாழி நெல்லைக்கொண்டு, காஞ்சி காமாக்ஷியாகிற நீ அண்டத்தின் ஜீவராசிகள் அனைத்தும் வாழும்படி 32 அறங்களை வளர்த்தாய், அப்படி அறம் வளர்த்த நாயகியாகிய உன்னையும் துதி செய்துவிட்டு, அதே நாவால் மானிடரிடம் சென்று அவர்மீது பொய்யும் மெய்யும் கலந்து புகழ்மாலை செய்ய வைத்தது உன் பேரருளுக்குத் தகுதியாகுமா?

58. உன் திருவடியே புகலிடம்

சிவந்த தாமரையிலும், என் ஹிருதய தாமரையிலும் வீற்றிருக்கும் தாமரை மொட்டுப் போன்ற

தனங்களையுடைய பெண் நல்லாளுடைய அழகியதும், கருணை நிறைந்ததுமான விழித் தாமரையும், திருமுகத் தாமரையும், கைத்தாமரையும், திருவடித்தாமரையுமே யன்றி வேறு புகலிடம் நான் கண்டதில்லை.

59. என்னைத் தண்டிப்பாயோ?

நீண்ட கரும்பு வில்லும், பஞ்ச புஷ்ப பாணமும் கையிலேந்தி நிலையாக இருக்கும் அபிராமி அம்மையே! உன்னையன்றித் தஞ்சம் வேறில்லை என்று நான் உணர்ந்திருந்தும் உன்னை வழிபடும் சகலாகம பத்ததியால் வழிபட என் மனத்தில் எண்ணம் எழவில்லையே! ஆனால் பஞ்சைவிட மென்மையான பாதங்களையுடைய பெண்கள் தாம் பெற்ற புதல்வர்கள் பேதையரேயானாலும் அவர்களைத் தண்டிக்க மாட்டார்கள்.

60. என் தலையையா சிறந்ததாகக் கருதினாய்?

பாலைக்காட்டிலும் இனிய சொல்லையுடைய அபிராமி அம்மையே, திருமாலும் ஏனைய தேவர்களும் வந்து வணங்கும்படி நின்ற பரமசிவனுடைய கொன்றை மாலை அணிந்த நீண்ட சடையைக்காட்டிலும், உனது அடியின் கீழ் நின்று உத்கோஷிக்கும் வேதங்களால் புகழப்பட்ட நான்கு பீடங்களையும் காட்டிலும், உன்னுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய பெருமை வாய்ந்த திருப்பாதங்களை வைப்பதற்கு நாய் போன்ற கடையனான அடியேனுடைய நாற்றம் பொருந்திய

தலையையா சிறந்ததாகக் கருதினாய்?

61. என்ன பாக்கியம் செய்திருக்கிறேன்!

அன்னையே பர்வதராஜனின் தவப்புதல்வியே! புண்டரீகாக்ஷனான திருமாலுக்குச் சிறந்த தங்கையே! நாயினும் கடையாய்க் கிடந்த அடியேனையும் நின் கருணையினால் தகுதியுள்ளவனாகத் திருவுளம் கொண்டு உன் சொந்த விருப்பத்தால் அடியேனின் தற்போதம் இழக்கும்படி உன் சுவாதீனமாக்கிக் கொண்டாய். அம்மட்டேயன்றி உன் சொரூப லட்சணத்தையும் அறிந்து உன்னோடு தாதான்மியம் ஆகும் ஸ்ரீவித்யை என்ற பிரம்ம ஞானத்தையும் அருளினாய். நான் என்ன பாக்கியம் செய்திருக்கிறேன்!

62. என் உள்ளத்திலேயே இருக்கின்றன

பொன்னிறமான மேருவை வில்லாகக் கொண்டு முப்புர அரக்கர்களை அழியச் செய்தவரும் மதங்கொண்ட யானையின் தோலை உரித்துப் போர்வையாக உடுத்திக் கொண்டவருமான வீரரான சிவபெருமானைத் தன் குரும்பை முலை பொருந்தத் தழுவி அதனால் அவர் மீது அடையாளமிட்ட காஞ்சி காமாக்ஷியம்மையின் செந்தாமரை போன்ற திருக் கரங்களில் ஏந்தும் கரும்பு வில்லும் புஷ்பபாணங்களும் எப்போதும் என் உள்ளத்திலேயே இருக்கின்றன.

63. பராசக்தியின் முக்கியத்துவம்

ஆறு மதங்களிலும் பொருந்தித் தலைவியாய் உறைவது பராசக்தியே என்ற உண்மையை அறிந்தும் சாக்கத்தைவிட்டு வேறு சமயங்களைத் தழுவி இடர்படும் அறிவிலிகளுக்குத் தகுந்த முகாந்தரங்களை எடுத்துக்கூறி, அவர்கள் உய்யும் பொருட்டு சக்தியின் பிரதான்யத்தையும் அவளுடைய வழிபாட்டையும் எடுத்து உபதேசிக்க ஆரம்பிப்பது மலையைப் பிளக்க ஒரு கட்டையைக் கொண்டு அடிப்பது போலாகும்.

64. உன்னையன்றி வேறு தெய்வம் எனக்கு இல்லை

உன்மீது அயரா அன்புகொண்டு உபாசிப்பதின் காரணத்தால் வேதத்தில் கர்மகாண்டத்தில் விதித்துள்ள யாகங்களைச் செய்து ஆஹுதி என்ற பெயரால் வீணாக உயிர்ப்பலியை ஏற்றுக்கொள்ளும் கூழுத்திர தேவதைகளான இந்திரன், சோமஸ், வருணன் முதலியவர்கள் மேல் பக்தி கொள்ளேன். உன் ஸ்தோத்திரங்களையன்றி வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஏனைய தேவதைகளின் தோத்திரங்களை ஓதமாட்டேன். நிலத்திலும், திக்குகளிலும் ஆகாயத்திலும் நான்கண்டுகளிப்பது உன் பிரகாசம் பொருந்திய திருமேனியேயன்றி அந்தந்த இடங்களுக்கு அதி தேவதைகளாகக் கருதப்படுகிற நிருதி, யமன், இந்திரன் முதலிய திக்பாலர்களையும் நான் பார்க்கமாட்டேன்.

65. எல்லாம் உன் பராக்கிரமமே

அண்டத்தில் உள்ளவரும் விண்ணுள்ளோரும் மண்ணுள்ளோரும் காணும்படி கரும்பு வில்லை ஏந்திய மன்மதனது உடலை நெற்றிக் கண்ணால் எரித்த தவயோகி சிவபெருமானுக்குப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் ஆறு திருமுகங்களும் பொருந்திய ஞானமே உருவான ஓர்மகன் தோன்றியது உன்னுடைய பராக்கிரமம்தான்.

66. உன் திருநாமங்கள் யாவும் தோத்திரமே

பொன் நிறமான மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அபிராமி அம்மையே, உன்னுடைய பிரபாவங்களை நான் ஏதொன்றும் அறியாத சிறியவன் ஆயினும் உன் மலர்ப்பாதங்களாகிய இளம் தளிர்களன்றி வேறு ஒரு பற்றிலேன். ஆகையால் நான் யாத்த இந்த அந்தாதி வீண் சொற்களேயாயினும், அதில் ஆங்காங்கு மிளிரும் உனது திருநாமங்களாகிய மந்திரங்கள் இருப்பதால் இந்நூல் உன் திருவடிக்குச் சாற்றத் தகுதியுடைய தோத்திர மாலையேயாகும்.

67. உன்னை வணங்காதவர் படும்பாடு

மின்னல்கொடி போன்ற பிரகாசமான உனது திருமேனியை ஒரு க்ஷணமாயினும் வாயால் துதித்து

மெய்யால் வணங்கி மனதால் தியானம் செய்யாதவர்கள் தம்முடைய குலம் கோத்திரம் கல்வி குணம் யாவும் தேய்ந்து தினந்தோறும் பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வீடுகள்தோறும் திரிந்து பிச்சைகேட்டு உழலுவர்.

68. உன்னைச் சரணடையும் பாக்கியம்

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் எனும் ஐம்பெரும்பூதங்களில் முறையே கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் என்ற தன் மாத்திரை ரூபமாய் இரண்டறக் கலந்து அந்தர்யாமியாக இருக்கும் சிவகாம சுந்தரியாகிய அபிராமி அம்மையின் சிறந்த திருவடிகளில் சரணடையும் பாக்கியம் பெற்ற தவசீலர்கள் அடைய முடியாத செல்வம் ஒன்றுமே இல்லை.

69. நன்மைகள் யாவும் நல்குவாய்

கரிய மேகம் போன்ற அடர்ந்த கனத்த இயற்கையாகவே நறுமணம் கமழும் கூந்தலையுடைய அபிராமி அம்மையின் கடைக்கண்கள் தன்னைத் தியானம் செய்யும் மெய்யடியார்களுக்குச் செல்வமும், கல்வியும், தளர்வில்லாத மன உறுதியையும், தேஜஸையும், கபடு சூது மனதில் இல்லாத சுற்றத்தையும், இன்னும் வேறு நன்மைகள் பலவும் நல்கும் வல்லமையுடையன.

70. தேவியைக் கண்டு கொண்டேன்

கடம்ப வனத்தில்இன்னிசையால் கனிந்த குரலோடு சுதிலயமுடைய கச்சபி என்ற வீணையும்

அதனை ஏந்தி வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் திருக்கரங்களும் அவ்வீணை உராயும் திருத்தனங்களும், மண்ணுள்ளோர் கண்டுகளிக்கும் பச்சை நிறமும் ஆகக் கோலம் கொண்டு, மதங்கர்குலப் பெண்களில் ஒருத்தியாக உதித்த எம் தலைவியின் பேரழகை என் கண்கள் கண்டுகளிக்கும்படி கண்டு கொண்டேன்.

71. உனக்கு என்ன குறை வந்தது?

மானிட ஜென்மம் எடுத்த பயனை இழந்து வாடுகின்ற என் மனமே! தனக்கு நிகர் தானே என அழகை உடையவளும், அரிய வேதங்களாகிய கால் சிலம்பு உராய்வதால் சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடிகளை உடையவளும், குளிர்ந்த பெருமை வாய்ந்த சந்திரனின் பிறையைச் சூடியவளும், இளமையும் அழகும் வாய்ந்தவளுமாகிய சியாமளா தேவியே பற்றுக்கோடாக உனக்கு வாய்த்திருக்கும்போது உனக்கு என்ன குறை வந்தது? வருந்தாதே!

72. குறைதீர துதி செய்கின்றேன்

பரந்த பெரிய ஆகாயத்தில் தோன்றும் மினனலும் தோற்றுப்போகும்படி மிக நுண்ணிய இடையுடைய மென்மையான திருமேனி பொருந்திய அபிராமி அம்மையே, என் இறைவன் உன்னுடைய ஊடலை நீக்கும் பொருட்டுத் தன் தலைமீது வைத்துக் கொண்ட உனது தாமரை போன்று சிவந்த மென்மையான திருவடிகளை அடியேன் இப்பிறவி எடுத்து உழலும் குறை தீரும் பொருட்டு நிரந்தரமாகப் பரவிப் புகழ்ந்து

துதி செய்கிறேன். அப்படியிருந்தும் எனக்கு இன்னும் ஒரு பிறவி ஏற்படுமானால் அது உன் குற்றமேயன்றி வேறு ஒருவர் குற்றமும் அன்று.

73. உபாசகர்களுக்கென வைத்த பொக்கிஷம்

ஆலயங்களில் பைரவர் பூஜை செய்யப்படுகிற நேரமாகிற நடுநிசி (அர்த்த ஜாமம்)யிலே எம்போன்ற உபாசகர்களுக்கென வைத்த பொக்கிஷங்கள், திரிபுரை என்ற பெயருடைய அம்மையின் மூன்று கண்களும் நான்கு கைகளும், செந்நிறமும், கடம்பமலர் மாலையும் ஐந்து புஷ்ப பாணங்களும், கரும்பு வில்லும், அழகிய திருவடிகளுமேயாம்.

74. கற்பகச் சோலையில் இளைப்பாறுவர்

சோம சூரிய அக்னிகளை நேத்திரங்களாக உடைய சிவபெருமானும், ஸ்ரீமந் நாராயணனும், பிரம்மனும் நான்கு வேதங்களும் பரவிப் புகழ்ந்து ஏத்தும் அபிராமவல்லியின் இணையடிகளே பிறவிப் பயன் என்று மனதில் உறுதியாய் எண்ணியிருக்கும் சாக்த உபாசகர்கள் மறுமையில் சொர்க்கலோகம் சேர்ந்து கற்பகச் சோலையில் அரம்பையர் முதலிய தேவமகளிர் ஆடியும் பாடியும் மகிழ்விக்கப் பொன்மயமான மஞ்சத்தில் வீற்றிருந்து இளைப்பாறுவர்.

75. சொர்க்கமும் முக்தியும் கிட்டும்

எட்டுத் திக்குகளுக்கும் எல்லையாக அமைந்த அஷ்ட பர்வதங்களையும், அலைகள் பொங்கும் உப்பு நீர் முதலிய ஏழு கடல்களையும், புவர்லோகம் முதலிய மேல் ஏழு லோகங்களையும், அதலம் முதலிய கீழ் ஏழு உலகங்களையும் ஈன்றெடுத்த திருவயிற்றையும் வாசனை பொருந்திய பூக்களை அணிந்த கூந்தலையுமுடைய அபிராமி அம்மையின் திவ்விய உருவத்தை மனதில் ஆவாஹனம் பண்ணித் தியானிக்கும் உபாசகர்கள், முதலில் சொர்க்கலோகம் அடைந்து கற்பக விருகடி நிழலில் இன்புறத் தங்கிப் பின்பு, தவறாமல் திரும்பத் திரும்ப வரும் பிறப்பை மறுபடியும் ஒரு தாயார் உண்டென்று சொல்லாதபடி விட்டு நீங்குவர்.

76. எமனையும் வென்று விட்டேன்

தேனீக்கள் கிளருவதால் மணம் பொருந்திய தேன் ஒழுகும் மலர்ந்த கொன்றைமாலையைச் சடையில் அணிந்த சிவபெருமானின் இடப் பாகத்தை ஆக்ரமித்துக் கொண்டு அதுவே உன் வாசஸ்தலமாக ஆக்கிக் கொண்ட பஞ்சபுஷ்ப பாணங்களை கையில் கொண்ட பைரவி என்ற அபிராமி அம்மையே! உனது திருமேனியின் பாதாதிசேசம் முழுவதையும் என் மனதில் ஏகாக்ரமாகத் தியானித்தேன். அதன் பயனாக உன்னுடைய தத்துவங்கள் அனைத்தையும் அறிந்து உன்னோடு தாதான்மிய மாணேன். அதனால் யமன் வரும் தங்கு தடையில்லாத மறிக்க முடியாத வழியை அடைத்துவிட்டேன்.

77. உன் நாமங்களையே சொல்லுவார்கள்

பயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி அரக்கர்களை அழித்த சண்டி, காளி, கலைகளையே ஆபரணமாக உடையவள், குண்டலினி அக்ஷரமாலை தரித்தவள், சூலாயுதப்படை உடையவள், வராகி என்று வேதங்களில் கூறப்பட்ட பதினொரு நாமங்களையும் உன் அடியார்கள் எப்பொழுதும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பர்.

78. விழிகளில் எழுதி வைத்தேன்

கடைந்த சிமிழையும், தங்கக் கும்பத்தையும் நிகர்த்த ஸ்தன பாரங்களிலே சாத்திய சந்தனக் கலவையை யுடைய அபிராம வல்லியின் திருச்செவிகளில் அணிந்திருக்கும் முத்துத் தொங்கலுடைய கொப்பு என்ற காதணியையும், வயிரத்தாலாகிய தோட்டையும், செவ்வரி படர்ந்த திருவிழிகளின் மதர்த்த நோக்கையும், பவளம் போன்ற அதரங்களையும், நிலவின் ஒளி போன்று பிரகாசிக்கும் புன்முறுவலையும் என் விழிகளில் ஓர் அரிய ஓவியமாகத் தீட்டி வைத்தேன்.

79. வழிபட உறுதியான மனம் உண்டு

நமக்கு அருள் புரிவதற்கு அபிராமி அம்மையின் கடைக்கண் எப்பொழுதும் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன. அவ்வருளைப் பெறுவதற்கு வேதோக்தமான முறையில் அவளை வழிபட எனக்கு உறுதியான மனமும் இருக்கின்றது. அவ்வாறு நேரான மார்க்கம் இருக்க,

பழிபடும் காரியங்களைச் செய்து கொடிய பாவத்தைச் சம்பாதித்து அதனால் பாழும் நரகக் குழியில் விழ இருக்கும் கீழ்க்கடை மக்களோடு நமக்கு என்ன சகவாசம்?

80. உன் கருணையில் விளைந்த வியப்பு!

பொற்றாமரையில் வீற்றிருந்து அருளும் அபிராமி அன்னையே! என்னையும் பொருட்படுத்தி உன் மெய்யடியாரோடு இணங்கச் செய்ததும் எனக்கு வர இருந்த பேராபத்தை ஒட்டியருளியதும், என்னையும் நாடி விரைந்து வந்து அருளியதும், உன்னுடைய உண்மை சொரூபமான கருணை வடிவத்தைக் காட்டி அருளியதும், இந்த அற்புதத்தைக் கண்ட என் கண்ணும் அதை அனுபவித்த என் மனமும் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கியதும், என்னை ஒரு வியாஜமதாக வைத்துக் கொண்டு இந்த வியக்கத்தக்க நாடகத்தை நடித்து அருளியதும் ஆச்சரியம் அல்லவா.

81. நீ வைத்த பெருங்கருணையே!

அபிராமி அம்மையே! பல சக்திகள் உனது பரிவார தேவதைகளாக இருக்கும் காரணத்தால் நான் யாரையும் வாழ்த்தி வணங்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. மனதில் வஞ்சகம், சூது உடையவரோடு கூட்டுறவு கொள்ளேன். தமது உடமையெல்லாம் நின்னுடையதே என்று ஆத்ம சமர்ப்பணம் பண்ணின மெய்ஞ்ஞானிகளோடு விரோதித்துக் கொள்ளமாட்டேன். எனக்கு லௌகீக

அறிவே அகன்றுவிட்டது. எல்லாம் உன்பால் வைத்த கருணையின் பலனேயாகும்.

82. எவ்வாறு மறப்பேன்

வண்டுகள் மொய்க்கும் கமலத்தில் வீற்றிருப்ப வளாகிய அபிராமி அம்மையே, அகில அண்டங்களும் உன் உளியால் நிரப்பப்பட்ட உன் பேரொளி உருவத்தை நான் மனதில் அனுபவிக்கும் போதெல்லாம் நான் பேரானந்தத்தில் மூழ்கி, என் அந்தக்கரணங்கள் பூரித்து, தத்துவங்களை எல்லாம் கடந்து நாமரூபஹிதமான பெருவெளியில் கலந்துவிட்டதால் உன் சாமர்த்தியத்தை நான் எவ்வாறு மறக்க முடியும்.

83. உன் வழிபாடு இந்திர பதவி அளிக்கும்

பல நிறமும்பல வண்ணமும் கலந்து அன்று அலர்ந்த புஷ்பங்களால் உனது மணம் பொருந்திய திருவடித் தாமரையை இரவும் பகலும் வழிபட வல்லவர்கள், தேவர்கள் புகழ்கின்ற பதவியும், ஐராவதம் என்ற நான்கு கொம்புகளுள்ள வெள்ளை யானையும், ஆகாய கங்கையும், வலிமை பொருந்திய வச்சிராயுதமும் தமக்கே உரிமையாக உடைய இந்திரரேயாவர்.

84. உன்னைத் தியானித்தால் முக்தி கிட்டும்

அண்டங்கள் அனைத்தையும் தனது உடைமை யாகக் கொண்டவளை, இடையில் துவளுகின்ற சிவந்த

பட்டை ஆடையாக உடையவளை, செம்மையான (அழகான) தமது முடியில் சந்திரனைத் தரித்தவளை, வஞ்சகம் நிறைந்த மனதுடைய துஷ்டர்களை அணுகாதவளை, பிரகாசிக்கின்ற நுண்ணிய நூல் போன்ற இடையை உடையவளை, எமது தலைவராகிய சிவபெருமானின் இடப் பக்கத்தில் இருப்பவளை, இனிமேல் அடியேன் இவ்வுலகில் பிறவாவண்ணம் செய்தவளை, நீங்களும் இனிமேல் பிறக்காமல் இருப்பதற்கு இவ்வுருவில் தியானம் செய்யுங்கள்.

85. நான் எங்கும் காண்பது உன்னையே!

அடியேன் எத்திசை நோக்கினாலும் என் முன் நின்று அருள்வது திரிபுர சுந்தரி தன் பின் இரு கரங்களில் தாங்கியிருக்கும் பாசாங்குசமும், முன் கைகளில் தாங்கிய வண்டுகள் சப்திக்கின்ற அன்றலர்ந்த புஷ்பங்களான கணைகளும், கரும்பு வில்லும், அவள் திருமேனியும், சிற்றிடையும், கச்சை அணிந்த குங்குமக் குழம்பு அப்பிய திருதனங்களும், அவைமேல் விளங்கும் முத்து மாலையுமே.

86. என் முன் தோன்ற வேண்டும்

பால், தேன், பாகு இவற்றை ஒத்த இனிய மொழியையுடைய அபிராமி அம்மையே! கொடிய காலன் தன்னுடைய மேலோங்கிய திரிகுலப் படையை அடியேன் மீது ஏவும்பொழுது பிரம்மனும் திருமாலும் வேதங்களும் விண்ணவரும் தேடியும் காணாத நின்

திருப்பாதங்களையும் வளையல்கள் அணிந்த நின் திருக்கரங்களையும் கொண்டு என் முன் வெளிப்பட வேண்டும்.

87. கண்ணில் படும்படி தோன்றியது வியப்பே

நெற்றிக்கண்ணால் காமனை எரித்த சிவபெருமானது அழிவில்லாத யோக நியதியை உலகெலாம் பழிக்கும்படி குலைத்து அவருடைய இடப் பாகத்தை ஆக்ரமித்து யோகியை போகியாக்கி ஆளும் பராபரையே! வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாத உன் அப்ராக்ருத திருவுருவம் என்னுடைய பூஜை பாசனைக்கு இரங்கி என் கண்ணில் படும்படி வெளித் தோன்றியது வியப்பே.

88. என்னைத் தள்ளலாகுமா?

பகைவர்களான திரிபுராகுரரை அழிப்பதற்கு மேருவை வில்லாக வளைத்த கையையுடையவனும் பிரம்மனின் சிரம் ஒன்றைக் கொய்த கையையுடைய வனுமான சிவபெருமானின் இடப் பாகத்தில் சிறப்பாக அமர்ந்த அபிராமி அம்மையே! அடியேன் உன்னைப் பரப்பிரம்ம சொரூபினியாகவே மதித்து உபாசித்து வந்தேன். இவன் நம் அடியாருள் ஒருவனாக இருக்கத் தகுதியற்றவன் என்று கருதி என்னைத் தள்ளிவிடுவது உன் பெருங் கருணைக்கு உகந்ததாகாதாம்.

89. இருவரும் காட்சி அளிக்க வேண்டும்

சிறப்பான ஸஹஸ்ரார கமலத்திலிருக்கும் செல்வியாகிய அபிராமி அம்மையே! சொர்க்காதி போகத்தைத் தரவல்ல நின் கணவரும் நீயும் உடம்போடு உயிர் கொண்ட நட்பு அற்று உணர்வு இழந்து எல்லாம் மறக்கின்ற மரண வேளையில், துரியாதீத நிலையாகிய சிவானந்த அனுபவம் என்னும் தூக்கத்தைத் தரும் பொருட்டு எழுந்தருளி வந்து, அவ்வாறு வருவது வருத்தம் தருவதாயினும் அதை ஏற்று என்முன் தரிசனம் தர வேண்டும்.

90. கைகூடாத செல்வம் வேறு இல்லை

தேவலோக வாசிகளான அமரர்களுக்குப் பாற்கடலில் பிறந்த அமுதத்தை மோகினியாக வந்து பங்கிட்டுக் கொடுத்து அவர்களை இறவாமல் செய்த அபிராமி அம்மையே குண்டலினி ரூபமாய் மூலாதாரத்திலிருந்து வந்து என் இதயமான அனாகதத் தாமரையில் பழகிய வாசஸ்தலமாக குடிபுகுந்து கொண்டாள். ஆதலினால் அடியேன் இனிமேல் அடையக்கூடாத பேறு ஒன்றுமே இல்லை.

91. உன் அடியாரைத் தொழுபவரும் அமரராவர்

மெல்லிய நுண்ணிடையுடைய மின்னல் போன்ற பிரகாசம் உடையவளை, விரிசடைக் கடவுளான

சிவபெருமான் தழுவும் இளமையான தனங்களையுடைய பொன்னிற மேனி உடையானை வேதோக்தமாய் வழிபடும் அடியவர்களான சாக்த உபாசகர்களைத் தொழுது வழிபடும் தொண்டர்க்குத் தொண்டர்களுக்கும் துந்துபி முழங்க ஐராவதத்தில் ஏறிவரும் இந்திர பதவி கிட்டும்.

92. பிற சமயக் கோட்பாடுகளில் மயங்கேன்

முதல் தேவராகக் கருதப்படும் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய மூவரும், ஏனையோரும் துதிக்கின்ற புன்முறுவல் பூத்த முகமண்டலம் உடைய அபிராமி அம்மையே! என் மனமானது பக்குவப்பட்டுப் பக்தி மேலீட்டால் நெக்குருகி உன்னுடைய திருவடியிலே ஈடுபட்டு உனக்கு உகந்தது எதுவோ அவ்வழியில் நின்று ஒழுக என்னை உன் அடிமையாக்கிக் கொண்டனை. இனிமேல் நான் வேறு ஒருவருடைய சமயக் கோட்பாடுகளில் அறிவைச் செலுத்தி மயங்கமாட்டேன்; அவர்களுடைய வழிகளையும் பின்பற்றேன்.

93. உன்னை ஆராயாமல் வழிபடுவதே கடமை

எல்லா உலகங்களையும் ஈன்ற தாயாருக்கு ஸ்தனங்கள் தாமரையின் அரும்பு என்பதும் அவளுடைய கண்கள் மான்கள் போன்று மருட்சியுடையன என்பதும் சிரிப்புக்குத்தான் இடமாகும். அவளோ முடிவற்றவள். அதுபோன்று பிறப்பும் அற்றவள். அவளைப் பர்வத

ராஜனுக்குக் குமாரி என்று ஒருவருக்கு ஒரு காலத்தில் பிறந்தவள் என்று கூறுதலும் வீண் வார்த்தைதான். அவளுடைய சொருப லக்ஷணத்தையாவது ஆராய்ந்து அறியலாம் என்றால் நம் போன்றோருக்கு அளவுக்கு மீறிய முயற்சியாகும்.

94. உன் சந்நிதியில் யாவரும் பித்தரே

அபிராமி அம்மையின் மீது பேரன்பு பூண்டு ஆவலுடன் தொழும் சாக்த உபாசகர்கள் தம் விழிகளில் நீர் மல்க, உடம்பில் மயிர் குத்திட்டு நிற்க, அதனால் உண்டாகும் உள மகிழ்ச்சியில் ஆனந்தமயமாகி, தற்போதம் இழந்து தேன் உண்ட வண்டு போல் களித்து, சொற்கள் தடுமாறி முன் சொன்னவற்றையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பைத்தியக்காரர்கள் ஆகிவிடுகின்றனர் என்றால் அபிராமியின் சாக்த சமயம் வெகு அழகு மிக்கது.

95. எல்லாம் உன்னுடையவையே

என்றும் அழியாமல் சாகுவதமாயிருக்கும் குணமலையே! கருணாசாகரமே! இமவானாகிய பர்வத ராஜனுக்குக் கைக் குழந்தையாகப் பிறந்த அதிருப செளந்தரியமான அபிராமவல்லி! நீ என்னை எப்பொழுது ஆட்கொண்டாயோ அப்பொழுதே என் உடைமை என்று சொல்லக் கூடிய யாவற்றையும் உன்னுடையவை என்று ஒப்புவித்துவிட்டேன். உன்னுடையது என்று நினைப்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. ஆகவே நன்மை வந்தாலும் சரி, தீமை வந்தாலும் சரி எல்லாம் உன் பாரம்.

96. தொழுபவர் ஏழு உலகு ஆள்வர்

பூந்தாது நிறைந்த அக இதழ்கள் உடைய தாமரையைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் அழகும் மென்மையும் சேர்ந்த இளங்கொடி போன்றவளாயும், யாமளா தந்திரத்தின் கொடி போன்றவளாயும், அழிவில்லாதவளாயும், பச்சை நிறம் உள்ளவளாயும், சகல கலைகளுக்கு அதிஷ்டானமாய் மயில் போன்ற சாயல் உடையவளாயும் இருப்பதாக அம்பாளைத் தம் சக்திக்கு உகந்தபடி தொழுபவர்கள் மேலேழ் உலகங்களுக்கும் அதிபர் ஆவர்.

97. பன்னிருவர் துதிக்கின்றனர்

சூரியன், சந்திரன், அக்னி, குபேரன், இந்திரன், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன், முப்புரம் எரித்த சிவபெருமான், நாராயணன், அகஸ்தியர், வேற்படையுடைய முருகன், விநாயகர், மன்மதன் ஆகிய பன்னிரண்டு பேரும் முதன் முதலாகப் பஞ்சதசாக்ஷரி மந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தவர்கள். அவர்களைப் பின்பற்றி எண்ணிலடங்காத உபாசகர்கள் பராசக்தியைத் தொழுகிறார்கள்.

98. வஞ்சகர் நெஞ்சில்

இருக்கமாட்டாய்

நேர்மையும் சீலமும் அன்பும் உடைய மெய்யடியார்கள் உள்ளத்திலன்றித் தம்மை மிக சாமர்த்தியசாலிகள் என்று கருதிக்கொள்ளும் பொய்ம்மையாளரின்

உள்ளத்தில் ஒருபோதும் சென்றறியா இளமையும் அழகும் பொருந்திய குயில் போன்று நிறமும் குரலும் உடைய அபிராமி அம்மையே, உன் ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் உன் காலை வருடியபோது அவர் கையில் தாங்கிய நெருப்பை எங்கே ஒளித்துக் கொண்டார்? உன்னடியைச் சிரசில் குடிய போது அவர் சடையில் இருந்த கங்கையை எங்கே ஒளித்து வைத்தார்?

99. எங்கும் இருப்பவள்

கயிலாய மலையைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்ட சிவபெருமானுக்கு இமமான் மணஞ்செய்த கொடுத்த, சிறந்த பொற்குழையை அணிந்த அபிராமியம்மை கடம்பவனத்தில் குயிலாயும், இமயத்தில் மயிலாயும், ஆகாயத்தில் இளஞ்சூரியனாகவும் தாமரைப் பூவின் மேல் அன்னமாகவும் இருப்பாள்.

100. என் நினைவிலே நீங்காதவள்

சிவபெருமானைக் குழையத் தழுவினதால் அவர் சாத்தியிருந்த கொன்றை மாலையின் நறுமணத்தைத் தன் தனத்தில் கொண்ட அபிராம வல்லியின் மூங்கிலைப் பழிக்கும் நீண்ட தோள்களும், கரமொன்றில் ஏந்திய அம்பாளை அடைய விருப்பத்தை உண்டாக்கும் மணங்கமழ் புஷ்பபாணமும், வெண்முத்துப் போன்ற பற்கள் சிறிது தெரியும்படி புன்னகை புரியும் வதனமும், அவ்வதனத்திலுள்ள மான் போன்ற கண்களும் எக்காலத்திலும் என் நெஞ்சில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

நூற்பயன்

வழிபடுவோர்க்கு எவ்விதக் கெடுதலும் ஏற்படாது

சகல உலகங்களுக்கும் தாயாய் இருப்பவளும், எனக்குச் சமயத்தில் வந்து உதவிய அபிராமவல்லியும், அண்டங்களாக விரிந்தவளும், புவனங்கள் அனைத்தையும் காப்பவளும், ஐந்து புஷ்ப பாணங்களையும் பாசத்தையும் அங்குசத்தையும் கரும்பு வில்லையும் தன்னுடைய திருக்கரங்களில் தாங்கியவளும் மூன்று கண்களையுடையவளுமான திரிபுர சுந்தரியாகிய அம்பிகையை வழிபடுகின்றவர்களுக்கு எவ்விதக் கெடுதலும் ஏற்படாது.

ஆன்மீக நூல்கள்

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தர் அனுபூதி

100 பாடல்கள் - மூலமும் தெளிவுரையும் அடங்கியது

நந்தி உரைத்த ஞானநூல் சிவஞான போதம்

- சங்கரனடிமை பி.எஸ். சுவாமிநாதன்

ஒரே நாளில் தரிசனம் செய்ய வேண்டிய

முப்பெருந் தேவியர் - ஸ்தல வரலாறு

துயர் துடைக்கும் மந்திரங்கள் - பேரா.அ.ச.ஞா. உரை

சீர்மிகு சிறுவாயுரி முருகன் ஸ்தல வரலாறு

சிவ வழிபாடு - சிவராத்திரி விரதம், சிவபூஜை வழிபாடு,

சிவபுராணம், லிங்காஷ்டகம், சிவகவசம், கோளறு பதிகம் உரை

அர்ச்சனைக்குரிய 108 போற்றிகள்

- தமிழ்க்கடல் இராய. சொக்கலிங்கம்

பகவத் கீதை முத்துக்கள் - பிஎல். முத்துக்குமரன்

185 பகவத் கீதை முத்துக்கள்

சிவாலய வழிபாடு

விரதங்கள் - விரதங்களின் சிறப்பு, விரத தினங்கள், அனுஷ்டிக்கும்

முறைகள் பலன்கள், புராணக்கதைகள் முதலியன

ஷீரடி சாய்பாபா வழிபாடு - ஷீரடி சாய்பாபா அருளிய அற்புதங்கள்,

108 சரணங்கள் அடங்கியது

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் கதைகள் (சுருக்கம்)

ஸ்ரீ அனுமன் சாலீஸா

பிள்ளையார் நோன்பின் தோற்றமும் வரலாறும்

சிவ வழிபாடு மற்றும் சிவாலய வழிபாடு

சிவபுராண விளக்கம்- சங்கரனடிமை பிஎஸ். சுவாமிநாதன்

பஞ்சபுராணத் திரட்டு

ஸ்ரீபெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிய

பாகரம்படி ஸ்ரீமத் ராமாயணம்

மூல்லை
==பதிப்பகம்==

323/10, கதீரவன்காலனி, அண்ணாநகர்
மேற்கு, சென்னை 40. செல்.: 9840358301,
e-mail: mullaipathipagam@yahoo.com

மணமக்கள்

பிஎல். முத்துக்குமரன்

என்கிற

சரவணன், B.Com, M.B.A,
(YES BANK, CHENNAI)

மு. முத்துமீனாள்

என்கிற

சிவகாமி, M.Com.,

மணமகனின் பெற்றோர்

முல்லை மு. பழநியப்பன்

முல்லை பதிப்பகம், சென்னை - 40

பிஎல். விசாலாட்சி

விசாலாட்சி பேப்பர் மார்ட், சென்னை - 1

மணமகளின் பெற்றோர்

கா. முத்துராமன்

தமிழ்நாடு வட்டார பூரடக்ஸ் லிட், மணலி

கா.சௌந்திர வள்ளி